

Pergamonský věk církve

¹ Dobře. (Pokud jde o mě, já bych to raději zhasnul.) Dobře. Jsme tak šťastní, že tu dnes večer můžeme znovu být ve službě Pánu. A minulý večer jsem měl pocit, jako by už přišlo Milénium. A myslím, že tu máme nějaké otázky, a já si je dám do kapsy, abych... Myslím, že se to týká modlitby, abychom se za to pomodlili. A pokusím se na to odpovědět, jak nejlépe budu umět.

(Co kdybyste řekli Docovi, aby to zhasnul, svítí to přímo na mě. Já nejsem *rád* pod světlem reflektoru. Nejsem jedním z těch kazatelů, kteří to mají rádi. A tak... raději se bez toho obejdu, tak si myslím. Posledně... jsem o to prosil, Doci. Ale teď toho lituju. Teď toho lituju. Ó, ó! Co musíš... zapnout to tam nahoře a ovládat to? Ó, dobře, nech to prostě tak být. Dobře, nech to tak být. Ó, ne! Neupušt to. Takhle to mám raději. Nějakou dobu... nemám rád světlo, které mi svítí přímo do očí, víte. A tohle svítí takhle dolů, tak můžu lépe vidět. Děkuji ti. To ho bude něco stát.)

² Víte, nemůžu tyto církevní věky skončit. A dnes, když jsem studoval tento věk církve, řekl jsem manželce, řekl jsem jí: „Ó, mám tolik citátů, že bych rovnou z tohoto jednoho mohl kázat padesát kázání.“ A oni právě... neexistuje žádný způsob, jak bychom to mohli udělat; budu se dotýkat jenom těch hlavních bodů. A možná, když z toho napíšeme knihu, tak se do ní pokusíme toho vměstnat trochu víc.

³ Neviděl jsem tě tu, bratře. Jak se máš, bratře Weste? Právě jsem se doslechl nějaké dobré zprávy, že přišel ten poslední z rodiny bratra Daultona, ten další chlapec... ta další dívka. Je jich deset? Devět. Vzpomínáte si, že to bylo pod tou novou službou, když mu tam Pán sdělil, že jeho rodina bude spasena. Já jsem se za něho modlil, stál jsem tam a nevěděl jsem, co říknu. A Duch svatý řekl: „Dávám ti tvou rodinu,“ vidíte, a tady to je, každý z nich. Vidíte, jak Pán působí? Jeho slova jsou dokonalá. Ona nikdy, nikdy neselžou.

Dobře, ale nechceme se dostat na tu stranu Božského uzdravování. Snažíme se, abychom zůstali tak dlouho... v této části, na té prorocké straně. A teď, dnes večer se pokusím hovořit a... pokud budu moci, a dostaneme se do těch historických částí tohoto velkého věku církve, tohoto druhého... nebo třetího věku církve, ve kterém se dnes večer nacházíme. Máte z toho radost?

No, já si skutečně myslím, že to je nádherné, jak nás Pán Ježíš požehnal a dal nám tyto věci. A my si toho vážíme z celých svých srdcí, že nám dovolil se dozvědět předem, co se má v budoucnu stát. On zná konec už před začátkem. A tak jsme kvůli tomu tak šťastní. A důvěřujeme Pánu, že nás požehná.

Zjevení 2:11

⁴ A všimli jste si toho? Včera večer nám Duch svatý dal, potom co skončila služba, tři poselství a tři duše, prostě přesně. A když Duch promlouval, pak to přišlo zpět v tom posledním výkladu a bylo to zopakováno, řekl: „Co Duch praví církvím...“ Ó, „Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím,“ prostě Duch promlouvá skrze dary v církvi.

⁵ Ó, ať to teď církev udržuje v uctivosti, vidíte. Zůstávejte v uctivosti. Budte opatrní. Satan přijde a bude se snažit, abyste v té věci sešli na scestí. Budte si jisti, že to je pokaždé Duch svatý. A jestliže je to Duch svatý, On bude mluvit přímo o něčem, co probíhá. Je to pro vzdělání církve, rozumíte. A pak, budete-li vůči tomu uctiví, Bůh vám pak dá více, rozumíte, On bude přidávat víc a víc. A tak jako...

⁶ Někteří volali a ptali se lidí, telefonovali dnes a ptali se, kdy se bude konat uzdravovací bohoslužba. No, jakmile tyto bohoslužby příští neděli večer skončí, odjedu na několik dnů, abych nechal trochu odpočinout mé hrdlo, a další neděli, bude-li Pán chtít, budeme mít uzdravovací bohoslužbu, následující neděli ráno. To bude... nevím, jaké je to datum, ale bude to týden od... 18. v neděli ráno, je to v pořádku, bratře Neville? V neděli 18. se budeme modlit za nemocné.

A co se toho týče, našeho zdejšího pastora, neměl jsem ještě příležitost, abych o něm řekl něco víc. Ale chtěl bych, abyste se všichni pokusili s naším pastorem setkat. On je opravdovým bratrem v Kristu. A jsme šťastní, že máme bratra, který... On vyrůstal v metodistickém prostředí, ve svatosti, a my všichni Ormana Nevilla známe. Všichni v tomto okolí ho znají. Nikdo nemůže na jeho život ukázat prstem. On to nemá rád, když to o něm říkám, ale přesto bych mu radši dal malé poupě teď, než celý věnec potom, když už tu nebude, rozumíte. Teď je ten čas.

Jednou večer, když jsem odcházel z modlitebny, tak někdo řekl: „Ó, bratře Branham, moc ti za to kázání děkuji.“

A já jsem řekl: „Děkuji.“

A někdo stál u dveří (bylo to před mnoha lety, tady v modlitebně), nějaký kazatel, a řekl: „No, sláva Bohu, já nechci, aby mi někdo tohle říkal.“ A řekl: „Chci, aby veškerá sláva byla vzdána Bohu.“

A já jsem řekl: „No, ona je mu vzdávána.“ A řekl jsem: „No, já sám to mám rád.“ Řekl jsem: „Já to mám opravdu rád.“ A řekl jsem: „Musím být v této věci pravdomluvný.“

A on řekl: „No, já nemám rád, aby to o mně lidé říkali, sláva Bohu.“

⁷ Řekl jsem: „Mezi mnou a tebou je jen jeden rozdíl. Já jsem ohledně toho upřímný, a ty ne.“ Všichni mají rádi... Když vezmete malé dítě a trochu ho pochválíte, ono svůj úkol udělá lépe, rozumíte. Je to tak, rozumíte. A Bůh, vždycky, On rád *pochválí* své děti, když udělají něco dobře. Vy jim rádi poukazujete na to, když dělají něco špatně, tak proč bychom je neměli *pochválit*, když dělají něco dobře?

⁸ A tak já opravdu děkuji Bohu za bratra Neville, že je pastorem zdejšího stáda v této modlitebně. A když toho muže vidím, s metodistickým základem, neunáhleného k... no, zrovna tak... on nebude jít ze špatného krámu, dokud se to nedozví od velkého Ducha svatého... A teď, když vchází do těch darů — a jak plynule ho Duch svatý používá, když nepoužívá svůj vlastní rozum. Sledujte ty výklady, jak jsou ve stejném rytmu a stejné zvyšování a klesání, jako slovesa a zájmena, a tak dále, a jak to tomu následně odpovídalo.

⁹ A tento obyčejný bratr, nemyslím si, že je... Junior Jackson. Dobře, budu mlčet, Junie. Děkuji Bohu za Juniora Jacksona. Tento bratr má opravdu veliký dar od Pána.

¹⁰ A jen vždycky zůstávejte pokorní. A jeden každý ve sboru má nějaký úkol, ale nikdy se nedejte stáhnout na stranu k něčemu jinému. Ať to splyne se zbytkem církve. Všechno je to pro Boha, vidíte, rozumíte. Nechtějte všichni mluvit v jazycích a všichni vykládat. Snažte se dělat něco dobrého a buďte prostě neustále laskaví. Nenoste v sobě zlobu, ani žádnou nevraživost. Nedovolte, aby nějaká hořkost...

Matouš 5:46

¹¹ Bez ohledu na to, jak je dotyčná osoba zlá a jak špatně o vás oni mluví, nikdy o nich ve svém srdci nemyslete zle, protože rovnou tam se hned usadí ďábel a hned tam začne něco dělat. Udržujte to prostě všechno pod přikrytím Božské lásky, vyznávejte a dělejte to, co je správné. A prokazujte dobro těm, kteří vám dělají zlo. A jestliže se chováte dobře k těm, kteří dělají dobro vám, no, Ježíš řekl: „Copak to nedělají i celníci?“, rozumíte, hříšníci?

Každý dokáže být dobrý k těm, kteří jsou dobří k němu. Ale buďte dobří k těm, kteří k vám dobří nejsou. Dělejte něco pro ty, kteří by pro vás nic neudělali. Řekněte dobré slovo člověku, který o vás mluví špatně.

A takovým způsobem udržíš hořkost mimo své srdce. A potom jsi vždy se všemi v lásce. A dokud zůstáváte v lásce...

1. Petrova 4:8

12 Můžete teď namítnout: „No, oni udělali...“ My nejsme soudci. Bůh je soudce. A vy určitě nechcete, aby ten chudák byl zavržen, že ne? Určitě ne. Bez ohledu na to, kdo to je, to byste nechtěli. A tak se vůči nim snažte být vlídní. A láska přikrývá množství hříchů. Ano, prosím. Láska, právě ta dobrá, křesťanská, zbožná láska.

13 Pokud nějaký člověk přijde a nazve tě náboženským fanatikem a všelijakými jmény... No, nezachovej se takhle, rozumíš. Pokud se nedokážeš takhle zachovat, tak jednoduše odejdi. Ale ve svém srdci bys měl zaujmout takový postoj, že řekneš: „Dobře, možná, bratře, že kdybys to chápal stejným způsobem jako já, tak to budeš pociťovat stejně jako já,“ rozumíte. A buďte vůči němu prostě opravdu vlídní, a takhle dál pokračujte. A i kdybychom se různili, tak velice jako je vzdálen východ od západu, to nehraje vůbec žádnou roli.

14 Jak jsem už jednou večer řekl, že mám bratra, který... je to opravdový muž. Melvin. Je vysoký a blondatý. My se vůbec jeden druhému nepodobáme, jako bychom vůbec nebyli příbuzní. A máme rozdílné chutě a rozdílné touhy. Ale přesto jeho matka je mojí matkou, jeho otec je mým otcem; on je můj bratr, vidíte, protože jsme se narodili do stejné rodiny.

15 No, my jsme odlišní. Melvin není křesťan, a má rád baseball a koňské dostihy, a takové věci. A myslím si, že má rád čokoládové zákusek, a tak jsem si jistý, že se po této stránce různíme. A já nemám rád koňské dostihy ani baseball. Já rád rybařím a lovím, vidíte, a on by se za takovými věcmi ani *neohlédl*. A já bych se *neohlédl* tam za těmi věcmi. A tak vidíte, on má rád čokoládový koláč a já třešňový. A tak... No, já nedělám náarážky, rozumíte, ale...

Jednou jsem někde ve shromáždění řekl, že mám rád čokoládový koláč. A další večer jsem měl před sebou pět čokoládových... nebo třešňových koláčů. Sestry upekly a přinesly mi čtyři nebo pět třešňových koláčů. Teda, to jsme měli v mém pokoji oslavu! Ale já to takhle nemyslím. Já vám chci jen ukázat ten rozdíl, rozumíte.

Tak tedy, bez ohledu na to, jaký on je, já ho miluju. Je to můj bratr. A tak... On není křesťan, protože vidí ty věci v jiném světle. Já vidím věci v Kristově světle. Ale přesto nemohu říct, že není mým bratrem, protože jsme bratry, kteří se narodili do stejné rodiny.

¹⁶ Tedy, včera večer jsem uvedl, že poslední... A vzpomeňte si teď, to první poselství, které přišlo k církvi — po tom, o kterém již víte, kromě toho v Kentucky — bylo, že se v těchto shromážděních budou dít záhadné věci a mnozí tím budou šokováni. Vzpomínáte si na to? Je to na pásku, rozumíte. Včera večer byla jedna z těch věcí zjevena. A tak... rád bych se tady na okamžik zastavil, ale jsem si jistý, že jste to pochopili, protože Duch svatý přinesl... to se týkalo věčného pekla. Takovou věc v Bibli nenajdeme. Neexistuje věčné peklo.

Matouš 25:41

¹⁷ Kdyby bylo věčné... Kdybyste hořeli v pekle po celou věčnost, tak byste tam museli mít věčný život, abyste tam mohli být, pokud jste naživu. Existuje ale jen jedna forma věčného života, a tou je Bůh, rozumíte. A tak... Tedy, Bible neučí o věčném pekle; ona učí o navždy trvajícím pekle. To může trvat deset miliard let. Já nevím. Ale musí to skončit, protože...

¹⁸ Musel jsem to tady říct. V církvích se od takových věcí držím stranou, a tak dále, ale je to na mně, abych to řekl. Je tu ještě několik věcí, které budou na mně, abych je řekl. A tak, budeme se s nimi setkávat každý večer.

¹⁹ Ale teď, od dnešního večera, se začněte oblékat do vašeho duchovního smýšlení, rozumíte. Ať Duch svatý způsobí, že to vsákne dovnitř. A pak, jestli něco uslyšíte a nebudete s tím souhlasit, tak prostě odejděte a řekněte: „Chudák bratr Branham, on to opravdu neví. Budu se za něj modlit.“ A dělejte to. A pak mi Pán dá poznat, jaká je pravda. A vy se mnou mějte jednoduše soucit a nezavrhujte mě. Ale pak, mohla by to být také pravda. Ale, ó, já prožívám tak dobrý čas, když takhle uvažuji. A tak... to způsobuje, že se jednou setkáme. Já se můžu mýlit, ale někde může být nějaká mezera, o které nemám tušení, a vy možná ano, a tak se modlete, aby mi to Pán ukázal.

²⁰ A teď... a nadevše se neustále modlete jedni za druhé a nikdy nedovolte ďáblu ukázat někde nějakou hořkost, rozumíte. Uchovávejte v této hodině své duše v čistotě, protože se nacházíme v závěrečných hodinách historie světa, rozumíte. Jsme na konci, přátelé, bez jediného stínu pochybnosti. A když budeme procházet těmito věky církve, co nevidět se o tom přesvědčíme, a hodně z toho možná už dnes večer.

Víceméně to trochu opakujeme a získáváme určité pozadí, a pak se dostaneme k závěru. A teď, dnes večer, zjevíme několik skutečně duchovních věcí. Zapamatujte si, jak jsem už řekl, budete se muset obléknout do vašeho duchovního smýšlení. Ale sledujte ta místa Písma.

Musí se to nacházet v Písmech a musí to být skrz naskrz v Písmech, rozumíte.

Zapamatujte si; samotná znalost Slova — říkáte: „No, chodil jsem na vysokou školu, chodil jsem do biblické školy, chodil jsem na univerzitu“ — to nic neznamená. Všichni farizeové a saduceové dělali totéž, ale co se týče toho, aby poznali Ježíše, tak minuli cíl o miliony kilometrů, vidíte.

Matouš 11:25; Lukáš 10:21

21 Písma, zjevení Písem je „skryto před očima moudrých a opatrných a je zjeveno nemluvnatům, takovým, která se budou učit.“ A tak, budme, vy i já, nemluvnaty, a jednoduše vyprázdníme naše srdce a řekněme: „Pane, Ty k nám mluv a my budeme poslouchat.“ A pak porozumějte tomu duchovnímu uplatnění. Zapamatujte si to. Slova, která budou počínaje dnešním večerem mluvena, pochopte jejich duchovní uplatnění, protože vcházíme do velkého záhadného věku církve. No, myslím si, že to bylo všechno.

A pamatujte na zítřejší večer. Budeme každý večer u dalšího věku církve. A jsem si jistý, že bychom tomu mohli zítra věnovat hodně času, a zabývat se tím celý den, a i zítra večer. Ale vidíte, mnozí lidé půjdou do práce a já se budu snažit přinést jenom ty nejdůležitější věci toho poselství, dotknout se jenom těch hlavních bodů, o kterých se tady mluví — které, kdybyste vzali jeden z nich a procházeli jím, tak by bylo prostě těžké uhádnout, kam by to dospělo, rozumíte. Ale... a pak, to studujte doma a já se za vás budu modlit, a vy se modlete za mě. A Bůh ať nás společně požehná jako své věřící děti.

Marek 11:25; Matouš 6:5, 9, 12

22 A teď, předtím, než začneme, přemýšlím, jestli to nebude pro vás příliš náročné, kdybychom se postavili a... Víte, proč se rád postavím a modlím se? Ježíš řekl: „Když se postavíte k modlitbě, modlete se: ‚Otče náš, který jsi v nebesích. A pak odpusťte jeden druhému,‘“ vidíte.

Soudců 7:5, 6

A pak, když si Gedeon jednou vybíral své vojsko; podle těch, kteří se sehnuli a sklonili a chlemtali vodu; nebo podle těch, kteří se postavili a nabrali si vodu, vidíte. A tak ti, kteří se sklonili, oni padali na tváře před modlami a on věděl, že oni nebyli způsobilí jít. A tak ti, kteří stáli a sledovali zrakem celou dobu... tak to děláme i my, stojíme a modlíme se.

No, já věřím také ve kleknutí si k modlitbě. Ale postavit se a modlit se, myslím, že to pro nás každopádně něco znamená. Skloňme teď své hlavy a ať je skloněno i každé srdce.

²³ Milostivý nebeský Otče, když teď se vši vážností přistupujeme ke Tvému trůnu spravedlnosti... Nepřicházíme, abychom Tě prosili o Tvou spravedlnost, protože bychom všichni byli zahubeni. Ale přicházíme s prosbou o milost, ó, Pane. Vylej na nás dnes večer svého Svátého Ducha, ne kvůli tomu, že jsme toho hodni, ale kvůli tomu, že jsme nehodni a uvědomujeme si to a uznáváme to; a přicházíme ne v našem vlastním jménu, protože ono je nedostatečné. Nemáme žádnou spravedlnost ani nic takového. Naše nejlepší spravedlnost by ve Tvých očích byla ohavným rouchem.

A tak pokorně přicházíme ve jménu Pána Ježíše, a přinášíme Ho před sebou, tu krev Jeho smlouvy, neseme ji na našich srdcích a říkáme: „Bože, smiluj se nad námi hříšníky, kteří prosí o smilování v této hodině nesnázi,“ aby, až jednoho dne bude proneseno to poslední kázání... Nevíme, kdy to bude. V poslední době se v povětrí ozve zvolání. Bible bude ležet na kazatelně zavřená. Zbraně budou složeny na hromadě, a bude slyšet zvuk svolávací polnice. Slunce bude zapadat. Ó, Bože, tehdy mě skryj, ó, Skálo věků, v té hodině. My vidíme, že teď není úniku — žádný únik, jenom skrze Tebe.

²⁴ Vidíme, jak se národy hrouť, vidíme, jak se Bible vyplňuje, vidíme, jak se Izrael probouzí. Vidíme to poselství k církvi, a ta hodina už téměř skončila; v tom čase, kdy mají být zjevovány velké věci, a sedm pečeti má být otevřeno. Bože, Bože, ó, Bože, buď nám milostiv. Prosíme o smilování.

A jako Tvůj služebník prosím o smilování pro každého v této Božské přítomnosti dnes večer. Bože, ať tu mezi námi nezůstane ani jedna osoba, která by na své duši měla hřích, ale kéž by byla právě teď očištěna skrze krev Pána Ježíše, abychom se mohli všichni setkat na tom blaženém místě tam nahoře za obzorem.

A když dnes večer přistupuji k tomuto místu Písma, Otče, ó, jsem nezpůsobilý. Bože, nikdo z nás není způsobilý. Přiznáváme, že nic nevíme, Otče, ale se vši vážností spoléháme na Ducha svátého, aby On nám to mohl zjevit — zatímco budeme skrze naše mentální poznání, které jsi nám dal, odhalovat ty dějiny — ať nám Duch svatý dá to duchovní uplatnění do našich srdcí. Vyslyš, Otče, protože na Tebe očekáváme ve jménu Ježíše, Tvého Syna. Amen. Můžete se posadit.

Matouš 6:9, 10

²⁵ Ve 2. kapitole knihy Zjevení, a ve druhém věku církve... ve třetím věku církve. Začínáme... [Nějaká sestra mluví v jiném jazyku.] Promiňte. Náš Otče, který jsi v nebesích, posvěť své jméno. Přijď království Tvé.

Bud' vůle Tvá jako v nebi tak i na zemi. Prosíme, abys byl s námi, Otče, a požehnal nás a pomohl nám, abychom byli moudří stavitelé v této hodině velké úzkosti mezi lidmi. Když přichází ten zmatek a všechno ostatní, a hromadí se to, pomoz nám, abychom dělali to nejlepší, Pane, abychom byli Tvými služebníky, skrze Kristovo jméno. Amen.

²⁶ No, řekl jsem to na začátku, abyste to mohli vědět. Všimli jste si, že k tomu slovu nepřišel výklad? Naše sestra byla nepochybně pomazána Duchem svatým, ale měla to poselství přinést až potom, co bylo kázáno Slovo, rozumíte. Bylo to tak trochu mimo řád té věci. No, to bylo v pořádku, drahá sestro, ať jsi kdokoliv, Duch svatý je nad tebou. Ó, je to tak těžké to zadržet, já vím. Je to, jako kdybys mluvila něco jiného, a viděla... Ale to bylo v pořádku. Ale ty jsi to možná pocítila ještě předtím, než jsme začali, rozumíš. A to je ten důvod, rozumíš. To se vrací, když Duch působí. Duchy proroků jsou poddány prorokům, vidíte. A proto...

No, možná tě Duch svatý pomaže znovu. Doufám, že to udělá potom, až služba skončí. A vy sledujte, jak přijde výklad, rozumíte, protože pak to bude úplně podle pořádku, vidíte. Ale my jsme tady přistupovali ke Slovu, rozumíte.

²⁷ A tak, to bylo opravdu od Boha. Opravdu ano. Věřím tomu a cítím to tak celým svým srdcem, protože jsem to pociťoval, odezvu, rozumíte. Ale Duch svatý... to nebyla vhodná doba. On má pro tuto sestru poselství k církvi, ale On se teď zabývá svým poselstvím tady. Vidíte, On sám sebe nebude vyrušovat. On všechny věci dává podle pořadí. Jsem si jistý, že všichni tomu dobře rozumí.

Zjevení 2:11

²⁸ A teď v 2. kapitole knihy Zjevení, a začneme dnes večer Pergamonský věk, 12. kapitola. No, včera večer jsme skončili 11. veršem.

Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim; kdo vítězí, tomu druhá smrt neublíží.

²⁹ A teď, v tom prvním věku církve zjišťujeme, jak tam začali nikolaité. Bůh zjevil sám sebe... Ježíš zjevil sám sebe jako všemohoucího Boha. Ne někoho jiného, ne nějakou část, ne kousky Boha — On byl sám Bůh. Tedy, v tom církevním věku minulý večer — zjišťujeme, že On stál u dveří, a On napsal tyto věci k církvi, a řekl jim o jejich chudobě. Ale řekl jim, že měli... tyto nikolaity, a tak dále, které nenávidí.

Zjevení 2:11

30 A včera večer, oni nosili mučednickou korunu. On jim řekl, aby se nebáli až na smrt, že On bude s nimi. A potom nakonec řekl: „Kdo vítězí... kdo vítězí, tomu druhá smrt neublíží.“

Ezechiel 18:4

31 Tedy, jestliže existuje jedna smrt (a my o tom víme), pak někde musí být i další smrt. Protože jedna smrt, tou umíráme tady v tomto těle; a druhá smrt, tou umíráme v duchu, v duši. „A duše, která hřeší, ta určitě umře.“

32 „Umřít“, to znamená všechno úplně opustit, rozumíte. Vy jste... smrt znamená být vzat. To znamená být odnesen, ukryt. A když naši milovaní umírají, nakolik my víme, tak přestanou existovat. Tomu my říkáme smrt. Ale křesťan neumírá. Neexistuje žádné místo Písma o tom, že křesťan umírá, protože on má věčný život. Když umírá hříšník, je s ním konec, a jeho duše nakonec umře. Ale když umírá křesťan, on prostě očekává s Ježíšem na opětovný návrat.

Ó, doufám, že budu mít čas, abych se k tomu dostal na konci tohoto vidění dnes večer, kam se znovu vrátíme. A uvidíte to, jak to přináší tu samou věc o té druhé smrti. Ta stejná kapitola, kterou se zabýváme dnes večer, přináší tutéž věc, a máme tu pro ni takové krásné uplatnění.

No, dnes večer si přečteme tento dopis velice rychle, protože mám některé historické informace, ke kterým bychom se chtěli dostat nejdříve, a chci se pokusit vás tu nedržet příliš dlouho. No, až tyto bohoslužby skončí... Pokaždé, když to budu číst příliš rychle a pokud budete chtít pochopit ten význam, bratr Mercier to tady všechno má. Já mu hned ty poznámky dávám a on může... protože on píše knihu. A může vám jakoukoli poznámku dát, rozumíte, pokud ji budete chtít. To bude úplně v pořádku, bratře Merciere.

Zjevení 2:12–17

33 Dvanáctý verš:

A andělu církve v Pergamonu napiš: Toto praví Ten, který má ten ostrý dvojsečný meč:

Znám tvé skutky i to, že bydlíš tam, kde je satanův trůn, a že se držíš mého jména a nezapřel jsi mou víru ani v těch dnech, kdy byl Antipas, můj věrný svědek, zabit u vás, kde bydlí satan.

Ale mám proti tobě to málo, že tam máš ty, kteří drží učení Balámovu, který učil Baláka klást pohoršení

před syny Izraele, aby jedli to, co je obětované modlám a smilnili.

Tak i ty máš lidi, kteří drží učení [Tam na začátku v Efezu to byly skutky; teď se to stalo učením.]... ***učení nikolaitů.*** [Vzpomínáte si, jak jsem vám o tom tehdy večer říkal, jak se to k tomu přiblížilo? V Efezu to byly skutky, teď je to učení.]... ***učení nikolaitů, což nenávidím.***

Čiň pokání. Jinak k tobě brzy přijdu a budu s nimi bojovat, [Ne s tou opravdovou církví.] ***bojovat mečem svých úst.***

Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim: tomu, kdo vítězí, dám jíst tu skrytou manou a dám mu bílý kamének a na tom kaménku napsané nové jméno, které nezná nikdo než ten, kdo je přijímá.

³⁴ Ať k tomu teď Pán přidá svá požehnání, a pomůže nám teď v našem pokusu. A teď k pozadí této církve; je to třetí věk církve, který se jmenuje Pergamos. Letopočet, kdy tato církev existovala, byl od roku 312 po Kristu, 312 až 606.

Tento věk byl věkem falešné nauky, satanovy lži, založením papežské vlády, a manželství církve se státem.

Odměnou je: skrytá mana a bílý kamének.

³⁵ A hvězdou, tím andělem této církve, na základě toho všeho, co mi Duch svatý dovolil udělat, jsem vybral svatého Martina. Bylo to zjevení, které mi ohledně toho bylo dáno, protože když jsem četl o jiných svatých v té době, vybral jsem svatého Martina, protože byl zbožným mužem. Podle mého názoru byl desetkrát větším apoštolem než svatý Patrik.

³⁶ Svatý Patrik byl synovcem svatého Martina. Sestra svatého Martina byla matkou svatého Patrika. A svatý Martin byl... samozřejmě, on byl Patrikovým strýcem. Žil od roku 315 do roku 399 po Kristu.

³⁷ A zde je důvod, proč jsem ho vybral přednostně před jinými svatými tamté doby; je to kvůli tomu, jak on si vedl. A pod inspirací Boží, já nevěřím, že... No, Katolická církev ho nekanonizovala. Ona ho neuznala. A to je další důvod, proč jsem ho zvolil. A všichni tito, které vidíme, kteří měli duchovní službu, ta raná církev je odmítla.

³⁸ Ta nikolaitská církev to kvůli těmto věcem odmítla. Oni byli duchovní. A jak jsem to tady nakreslil, ta církev byla vytlačována. A nauka nikolaitů byla ve většině a pravá církev v menšině. Vždycky to tak bylo.

Lukáš 12:32

³⁹ A jak jsem už řekl na začátku, byl to Ježíš, který řekl: „Neboj se, malé stádečko. Je to vůle vašeho Otce, aby vám dal království.“ A proto já to království vztahuji na duchovní království; a my máme duchovní království. A jsme kvůli tomu tak šťastní. A Král v tomto království... Zapamatujte si, On je Králem svatých, těch posvěcených. On je jejich Králem, který je vede.

⁴⁰ Život svatého Martina je jeden z největších, zázraky naplněných životů mezi všemi ostatními v církevních věkách, počínaje od svatého Pavla. On byl jedním z nejduchovnějších lidí. Byl... Jeden z jeho prvních zázraků byl... Myslím, že zpočátku byl vojákem, a pak... Jednoho dne procházel... A tam byl nějaký muž, ležel tam prochladlý a chvěl se zimou. A žádný člověk tomu muži nebyl ochotný pomoci, oni prostě kolem něj jen procházeli — jako ten kněz a levita v podobenství o dobrém Samaritánu.

⁴¹ Ale když kolem procházel svatý Martin, uvědomil si svou povinnost jako věřícího křesťana... měl jeden kabát, plášť, který měl přes ramena. Rozpůlil ho mečem na dvě části a polovinu dal tomu žebrákovi a tu druhou polovinu si nechal. A té noci začalo jeho povolání, protože se mu ve vidění zjevil Ježíš Kristus ovinutý tím stejným pláštěm, který rozřal na dvě poloviny, čímž vyplnil místo Písma: „Cokoliv byste udělali těmto, mně jste udělali.“

Matouš 25:40

⁴² A tak si z toho vezměme ponaučení. Cokoliv někomu děláte, děláte to Kristu. Jen si zapamatujte. Tedy... Řekněme to společně [Bratr Branham a shromáždění společně říkají]: „To, co děláte ostatním, to děláte Kristu.“ A tak, nezáleží na tom, co si někdo o tobě myslí, záleží na tom, co si ty myslíš o něm, rozumíte, to přináší to požehnání.

To byl jeho první zázrak a začátek jeho služby. A bylo jich mnoho. Nemám na to čas, protože chci, abyste znovu zítra večer přišli, a stejně tak každý večer. A tak vás nechci zdržet příliš dlouho. Dobře.

⁴³ Další zázrak, který jsem vybral, o kterém bych se chtěl zmínit... On se vší rozhodností ničil pohanství, a byl zásadně proti římské církvi. Naprosto nesouhlasil se všemi biskupy té první římské církve. Oni se stávali zesvětštělí, a tak dále. A on jim odporoval. On byl naprosto proti

nim. To, že v těch dobách zůstal naživu, je zázrak. Jednoho dne ničil pohanský háj a bořil pohanský oltář. A vedle toho pohanského oltáře stál posvátný strom. A on ten strom začal kácet, a mnozí, kteří tam stáli, se tomu protivili.

44 On řekl: „Jestli jsem Boží muž, přivažte mě na tu stranu, na kterou se ten strom naklání, a nechte na mě ten strom spadnout. Jestli jsem Boží muž... jestli Božím mužem nejsem, tak mě ten strom zabije. A jestli jsem Božím mužem, můj Bůh dokáže otočit ten strom na jinou stranu.“ To je skutečná výzva!

45 A tak ten strom začali kácet, a když ten strom začal padat, tak se otočil na opačnou stranu a zabil skupinu diváků. Bůh ho otočil dozadu, směrem proti svahu — byl to zázrak. Ó, v jeho shromáždění se děly celou dobu zázraky. Další zázrak, o kterém bych se chtěl zmínit, se týká mrtvého dítěte, na které se svým tělem položil a vzbudil ho zpět k životu, poté co se za to dítě nějakou dobu modlil.

46 Další pro mě významný zázrak se týkal císaře, který se chystal zabít některé Boží lidi naplněné Duchem svatým. A on byl samozřejmě v té době pravou rukou biskupa první římské církve; ve skutečnosti to byl papež, předtím než byli nazváni papežové. Jmenoval se D-a-m-a-s-u-r. A on všechny křesťany, které dokázal chytit, vydával na smrt.

A manželka tohoto císaře, pohanka s temnotou kolem svého srdce... Když se tam přišel přimlouvat svatý Martin, jeho manželka ho k nim přidala, protože se za ty křesťany přišel přimlouvat, aby nebyli zabiti. Samozřejmě, když se nakonec k němu dostal, vůbec to nepomohlo, protože *císař* byl prostě pravou rukou toho papeže. A tak ty křesťany naplněné Duchem svatým dal přesto zabít.

47 A svatý Martin si s ním chtěl promluvit, ale strážé ho v bráně zastavily. No, svatý Martin padl na tvář a ležel tam a modlil se, dokud mu Bůh neukázal, aby vešel dovnitř. Když z toho místa povstal, přistoupil k těm zavřeným dveřím a ty se samy otevřely... on vešel rovnou dovnitř.

48 Tedy, to jsou dějiny. To není něco, co někdo o něm napsal a prostě trochu... pokud něco, oni by proti tomu byli zaujati, kdyby to bylo jen nějaké církevní vyprávění, nebo bych řekl přinejmenším... zvláště ta papežská církev. Oni by se o takových věcech nezmínili. Ale vidíte, dějiny zaznamenávají pravdu, rozumíte.

49 A tento muž, svatý Martin, tam vešel, prošel kolem všech stráží, a všech ostatních — přišel přímo před císaře. Jenže císař nechtěl Božího služebníka respektovat. Víte, to není zdvořilé. On otočil hlavu, a nechtěl mu projevit úctu.

50 Víte, co Bůh udělal? On se snažil s ním promluvit, a on se prostě stále díval na druhou stranu. Ale Bůh chtěl přimět toho pohana, aby Jeho služebníkovu projevil úctu. A tak tam prostě zažehl oheň, který podpálil jeho trůn a přinutil ho povstat — přiměl ho se postavit. No, to je biblická historie, z Nicejského koncilu. On musel projevit úctu Božímu služebníkovu. On ho přinutil se postavit. Dokonce to sežehlo trůn, na kterém seděl. A oheň mu prošel tělem a sežehl spodní část trůnu a on z něho musel vyskočit.

Matouš 3:9; Lukáš 3:8

51 Víte, Bůh má způsoby, jak věci dělá, rozumíte. „Bůh je schopen z těchto kamenů vzbudit děti Abrahamovy.“ A pamatujte, že tentýž Bůh přebývá dnes večer uprostřed nás. Je to tentýž Bůh. Dobře.

52 A pak, další případ, který se mi líbí, a pak toho už nechám. Mám tady ještě další, ale tenhle se mi velice líbil. Když *Martin* jednoho dne čekal na své lidi v modlitbě ve své studovně, a... On byl znamenitým mužem a vedl tu církev naplněnou Duchem svatým, a to nás všechny

... Ó, on byl... on je měl všechny naplněné Duchem svatým, celé své shromáždění. Všude v celé zemi. Ti křesťané konali zázraky a znamení a divy.

53 Vidíte, Bůh mluví ke svému poslovi. Ten posel mluví k laikům. A to je to, co se pak děje, vidíte. On udržuje jak laiky, tak sebe v Bohu, rozumíte, Duch svatý proudí skrze jejich skupinu. Mnohokrát, když byli vystaveni mučednictví, oni kazatele postavili takhle mezi ně, a všechny je ve stejnou dobu zabili.

54 A jakých krutostí se na těchto lidech dopouštěli! Upalovali je. Brali muže a přibíjeli je ke kmenům, a pak na ně pouštěli divoké psy, a nechali je, aby je zezadu žrali — takže jim vytrhali vnitřnosti, dřív než dotyčná osoba zemřela. Brali ženy, uřezávali jim prsa a nechali je tam stát, dokud jim bilo srdce, dokud tlouklo, dokud se nezhroutily mrtvé. Brali nenarozené děti z lůna matek a házeli je vepřům ke krmení — a nechali ty matky, aby se na to dívaly. A všechny možné...

Jan 16:2

55 Tedy, nepomysleli byste si, že lidé... kteří vyznávají křesťanství, by byli schopni něco takového udělat. Ale poslyšte. Bible říká, Ježíš řekl:

„Přijde čas, kdy vás budou zabíjet a budou si myslet, že konají službu Bohu.“

⁵⁶ Jen si vzpomeňte, ten stejný Ježíš, který to řekl, skrze toho samého Ducha, to znovu předpověděl v čase konce. To se musí stát. Jestli se tyto ostatní věci přesně shodovaly s Písmem, sledujte a pozorujte, jestli i toto se nebude přesně shodovat s celým Písmem a celými dějinami.

⁵⁷ Bůh řekl, že se to tak stane, a tady jsou dějiny, které říkají, že se to stalo. Bůh řekl, že se to tady stane, a tady to se tak stalo, vidíte, přesně. Co potom budeme dělat, když dojdeme do Laodicejského věku církve, vidíte, ve kterém se teď nacházíme, a *vidíme* ty „běda“ a ty věci, které byly proti tomu věku proneseny?

⁵⁸ A pak, toto... On se modlil, zatímco shromáždění čekalo, a nějaký žebrák přišel ke dveřím a zaklepal na dveře, a Martin otevřel. Ale byl příliš zaneprázdněn. A ten žebrák mu řekl, že by chtěl nějaký oděv. Byl nahý, neměl nic, a bylo chladno. A Martin řekl... Poslal ho za hlavním diákonem, ale ten diákon se na něho rozzlobil a vyhnal ho. A když ho vyhnal, on obešel... on se vrátil zpátky a řekl svatému Martinovi, že ho diákon vyhnal.

⁵⁹ A pak, asi v té době se ten hlavní diákon vrátil, a řekl mu trochu zostra: „Shromáždění na tebe čeká. Musí na tebe čekat.“ Ale on se modlil. Bylo lepší, aby zůstával v modlitbě, dokud nepocítí Boží vedení, aby šel.

⁶⁰ A ten žebrák se vrátil ke dveřím, a svatý Martin svlékl svůj dobrý oděv a dal ho tomu žebrákovi; a přiměl toho hlavního diákona, aby šel a přinesl mu nějaký jiný. A tak on musel přesto nějaký oděv sehnat a svatého Martina do něj obléct. A tak on nosil před lidmi šat horší kvality, místo svých dobrých šatů.

⁶¹ Vidíte, to nám prostě něco ukazuje. Dejte to nejlepší, co máte. Dejte svůj život; dejte svůj čas; dejte všechno Kristu. A ten stejný Duch, který žil v Kristu, bude žít ve vás. A váš vliv ve vašem sousedství a na lidi, s nimiž se stýkáte, se bude natolik podobat tomu Kristovu, že to vypůsobí ty stejné věci, které dělal Kristus. Nakonec se stane, že...

⁶² Lidé si lehali do jeho stínu a byli uzdraveni. To je pravda — bylo kolem něj prostě tolik moci lásky. A říkali, že když svatý Martin kázal, potom když vystoupil a měl na sobě ten oděv horší kvality, že celé shromáždění zpozorovalo všude kolem něj planoucí záři světla, vidíte, protože on udělal tu správnou věc.

Dělejte vždy to, co je správné, to je vaše povinnost vůči Bohu; myslíte správně, to je vaše povinnost vůči sobě, a musí to s vámi dopadnout dobře. Je to tak. Musí.

Zjevení 2:12

63 Ted' bychom chtěli začít a pokusit se z toho udělat určitý celek vysvětlivek pro dnešní večer, protože tady to je velice silné.

Tedy... ***andělu církve v Pergamonu napiš: Toto praví Ten, který má ten ostrý dvojsečný meč...***

Zjevení 1:14–16

64 Ted' chci, abyste si všimli, že On se dnes večer znovu představuje ve svém Božství. V každé církvi byl v jednom ze svých oslavených stavů: Ten, který měl dvanáct hvězd... nebo sedm hvězd ve své ruce; „Ten, který má ostrý dvojsečný meč“ (Vidíte, něco dalšího); „Ten, který má nohy podobné bronzu, oči... jako plameny ohně.“ On představuje sám sebe ve svém Božství.

Zjevení 1:16

Vy teď říkáte: „Kde je v tom obsaženo Božství, v *tom* Ten, který má dvojsečný meč vycházející z Jeho úst?“

Židům 4:12

65 Tedy, meč je Slovo, Židům 4. To jsme probírali už na začátku, když jsme procházeli Jeho Božstvím popořádku. Ten meč jsme našli v *epistole k Židům 4:12*, že to bylo: „Slovo Boží, které je ostřejší než dvojsečný meč.“ Souhlasí to? To bylo Slovo Boží. To je... sledujte teď, když dostanete ten výklad.

Jan 1:1, 14

66 Sledujte teď toto Slovo, svatý Jan 1: „Na počátku (v dávné minulosti) bylo Slovo,“ které stvořilo nebe a zemi. Souhlasí to? „A to Slovo bylo u Boha.“ A to Slovo bylo Božstvím, a Božství se stalo tělem a přebývalo mezi námi. Souhlasí to? „To Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“

Zjevení 2:12; Zjevení 19:13, 16

67 A On tady stojí, Ten, který byl na počátku: „Řekni to andělu církve v Pergamonu. Řekni mu to: ‚Já jsem Slovo Boží.‘“ Ó, my Ho vidíme ve Zjevení, jak přichází ve svém rouchu, pokropeném krví, s korunou na hlavě, jak jede na bílém koni, a na Jeho boku bylo napsáno „Slovo Boží“.

68 Ó, to se mi líbí! On je tím Slovem, Slovem Božím. A tak vidíme toto Božství na začátku, jak se samo představuje. On je Slovem. Tedy, jestliže On je tím živým Slovem, pak to, co je napsáno v této Bibli, je Jeho část.

⁶⁹ Tedy, jestli to můžete vztahovat na Něj, který je Slovem... Toto Slovo do vás vchází skrze víru a oživuje ho, protože... Ó, pochopte to! Slovo vstupuje do vás. Pokud tam je Duch svatý, pak je to oživeno, jakmile to vejde dovnitř, a každé zaslíbení je pravdivé. Nic...

Matouš 17:20; Marek 11:23

⁷⁰ A proto: „Kdybyste řekli této hoře: ‚Přemísti se‘, a nepochybovali o tom ve vašem srdci...“ Protože co? Vy jste promlouvajícím Božstvím. Věříte tomu? Říká to Bible. A cokoliv řeknete, se stane, pokud nebudete pochybovat. Pokud jste schopni ze sebe odstranit všechno z toho světa a dovolíte Duchu svatému, aby vás udělal v plnosti synem nebo dcerou Boží — žádný svět, žádné odsouzení, žádná pochybnost... Co to potom je? Potom to už nejste vy; je to Bůh ve vás.

⁷¹ Pak vezměte Jeho Slovo (ono je zaslíbením) a řekněte: „Otče, to je Tvoje zaslíbení.“

„Satane...“ Něco se musí pohnout, rozumíte.

⁷² Tedy, nemůžete to udělat, pokud vám to Bůh nezjevil, jaká věc by to měla být, rozumíte. Ale když poznáte, o jakou věc se bude jednat, pak můžete říct jako Ježíš... On byl Slovem. Souhlasí to? A přesto Ježíš, ten člověk — ten příbytek — řekl: „Nedělám nic, dokud mi to můj Otec nejdřív neukáže.“ No, není to tedy Slovo, dokud se ti nezjeví. Pochopili jste to?

⁷³ Není tedy divu, že lidé říkají: „Dny zázraků skončily.“ Slovo se jim nezjevuje. Není divu, že nedokážou věřit v Ducha svatého. Slovo jim nebylo zjeveno. Není divu, že nemohou vidět zjevení křtu ve jménu Ježíše Krista. Slovo se jim ještě nezjevilo. A přesto nemají žádné místo Písma, na které by se mohli obrátit. Neexistuje žádné jiné místo *Písma*, kde byl někdo pokřtěn nějak jinak.

Jan 6:37, 44; 1. Korintským 12:3

⁷⁴ A co se týče Ducha svatého, Bible říká, že nikdo nemůže nazvat Ježíše Kristem, pouze skrze Ducha svatého; a lidé potom říkají, že nevěří, že Duch svatý je v pořádku, vidíte. Rozumíte, není to pro ně. Ježíš řekl: „Nikdo nemůže přijít ke mně, jedině když ho přitáhne můj Otec. A všechno, co mi dal Otec [minulý čas], přijde ke mně.“ Ó, není to nádherné? „Všichni, které mi dal Otec, přijdou ke mně. (Nikdo z nich nebude ztracen, kromě toho syna zatracení, a on se kvůli tomu narodil.) A já je vzkřísím v tom posledním dnu.“

⁷⁵ Ó! Tam jsou naše jména vložena do Beránkovy knihy života, od založení světa. Není to nádherné? Jak bychom mohli pochybovat? Ó,

Bože, odejmi z našeho středu pochybnost. Obřež naše ubohá lidská srdce tak, že mezi námi nebude vůbec žádná pochybnost. To je moje modlitba. Odvěj každou pochybnost, Pane.

Dovol mi žít něžně, pokorně a chodit na zemi jako beránek Boží. Dovol mi chodit, jako chodil On, dovol mi mluvit, jako mluvil On, ať moje motivy jsou jako Jeho motivy. Ať ve mně druzí naleznou Ježíše. Dovol mi ztratit sám sebe a najít to, Pane, v Tobě. Dovol mi prostě ztratit sebe sama a najít to v Tobě; být tak zahalený do Krista, že nezůstane prostor pro žádnou pochybnost — pouze pro to, co říká On.

Tedy, neodcházejte a neříkejte: „Sláva Bohu! Haleluja! Sláva Bohu! Vidíte, co dokážu? Sláva Bohu!“

V tom případě to ještě nemáš. To není ten způsob, jak to dělal On. Ne. On nevypínal svou hrud' a neříkal: „Podívejte, co já dokážu? Ano, prosím! Já jsem Syn.“ Ne. On nikdy nepřijímal slávu za žádnou věc; On ji odevzdával Bohu. Chodil pokorně a něžně a provázela Ho taková atmosféra, že lidé prostě milovali být v Jeho blízkosti. Pouze Jeho nepřátelé... a On je tak miloval, že se za ně dokonce modlil, neustále, celou dobu. A On byl tvým příkladem, mým příkladem, abychom jiným dělali to, co On udělal nám.

Zjevení 2:13

76 Tedy, teď si tu chceme znovu všimnout ve 2. verši, ve 13. verši:

Znám tvé skutky i to, že bydlíš tam, kde je satanův trůn a že se držíš mého jména, a nezapřel jsi mou víru...

Vidíte, oni žili tam, kde měl satan svůj trůn, a přesto zachovávali Ježíšovo jméno, vidíte. „...a nezapřel jsi mou víru.“ Jaký druh víry On jim dal? Letniční víru, na začátku. Měli tam nikolaitskou víru, církevní organizaci, a tak dále, budovali ji, vznikala církev, která byla pod organizací. Ale On řekl: „Ty jsi od toho prchnul. Ty to nenávidíš, a já také.“

Zjevení 2:13

„...a nezapřel jsi mé jméno. Nešel jsi za těmi malými kulty a takovými věcmi. Zůstal jsi jednoznačně u mého jména, a stále máš mou víru, jako byla na začátku.“ Ó, to se mi líbí!

... a nezapřel jsi mou víru, ani v těch dnech, kdy byl [Myslím si, že to vyslovujete A-n-t-i-p-a-s?] Antipas, můj věrný svědek, zabit u vás, kde bydlí satan.

77 Na chvíli se tady zastavím. „Satanův trůn.“ Chceme tyto věci tak trochu prozkoumat. Chci, abyste to pochopili. Budte si teď jistí, že to pochopíte. „Satanův trůn.“ Tedy, Bůh v 1. Mojžíšově oznámil, kde se satanův trůn nacházel, a bylo to v Babylonu. To byl vždycky satanův trůn. A ve Zjevení to byla tatáž věc. Ale pokud si všimnete, Babylon se změnil z pohanského na papežský.

78 A teď, v těch raných letech, nebo krátce předtím, než se toto stalo, několik let *předtím*, tam byl satanův trůn, ten veliký... myslím si, že ho nazýváme král-kněz Chaldeců. Ta babylonská hierarchie změnila své sídlo, když byl pronásledován Peršany a opustil Babylon. Jmenoval se A-t-t-a-l-u-s, Attalus, ten velký král-kněz Babylonu.

Zjevení 2:13

79 Když tam Peršané vnikli a obsazovali Babylon a vyháněli Chaldejce, Attalus, jejich král-kněz, utekl a zřídil si svůj trůn v Pergamonu. „Satanův trůn, kde přebýváš.“ Pochopili jste to? No, to je důvod, proč se vracím a vyhledávám tyto dějiny v církevních dějinách, abych zjistil kde... abych mohl říct, co se stalo, když On řekl: „Bydlíš tam, kde je satanův trůn.“

80 Pomyslel jsem si: „No, kde by to mohlo být, ta konkrétní věc, ten satanův trůn?“ A pak jsem zjistil, že tento velký král na svém útěku před vítěznými Peršany, kteří to obsazovali (na základě Danielova vidění), přišel do města Pergamonu, pod Římem, a tam si udělal své ústředí. Satan přemístil své ústředí z Babylonu do Pergamonu, kde pak v budoucnu dal počátek tomu novému Babylonu. Ó!

81 Teď máte to pozadí, kde se nacházíme. Dobře. Tam umučil... tam byl umučen ten vzácný bratr Antipas. A pak on změnil svou techniku... Nejdříve byl pronásledovatelem křesťanů. Ó, jak on křesťany nenáviděl! A on sám byl kněžským králem, pohanem podle přirozenosti a podle jednání. Ale pak svůj postoj změnil a spojil se s Konstantinem.

82 Konstantin byl vždy považován, a dodnes papežstvím je, za zakladatele Kolumbových rytířů. Tedy... těch, kteří skládají tu krvavou přísahu. Ale Konstantin (říkám to s úctou a respektem), podle toho, jak to čtu z dějin, nebyl nikdy obrácen.

83 No, jednou v noci měl sen, že... viděl kříž, a řekl, že skrze něj v bitvě zvítězí. A kvůli tomu... On slíbil, že těm křesťanům poleví; že se stane křesťanem, pokud se za něj budou modlit, aby v té bitvě zvítězil. A já jsem stál tam u toho mostu, kde... na druhé straně toho mostu, kde spal a měl ten sen; a probudil se a namaloval na svůj štít bílý kříž i na

štíty všech svých bojovníků. A právě tam se zformovali Kolumbovi rytíři, kteří jsou pod vládou Římskokatolické církve.

⁸⁴ Ale on nikdy neudělal žádný zbožný skutek. Jediná věc, kterou kdy udělal, která je v historii zaznamenána, kterou jsem našel, byla, že umístil kříž na věži kostela svaté Sofie. Ale on byl politik. A zatímco byl v té době římským vládcem, spojil se s tím pohanským knězem a společně začali s tou vlažnou církví, v té době zvanou nikolaitská. Křesťanství, které lnulo ke kněžstvu a chtělo v církvi... probírali jsme to minule a studovali jsme Efezskou církev, a tak dále, a Smyrnskou — ty nikolaity.

⁸⁵ Tedy, ti nikolaité se stali... to už nebyly skutky, jako tady na začátku, ale tady se to stalo učením. Tam to byly skutky. Oni prostě usilovali o to, aby to proniklo dovnitř. Ale zde ve třetím věku církve se to stalo učením. Vysoce postavení kněží, významní lidé — ještě je nenazývali papeži, ale nazývali je něco jako arcibiskupy. Byli to významní lidé, víte, věhlasní, a jejich nauka byla... bylo to formální. Vzдалovali se od Duchem naplněné, Duchem svatým vedené církve. A ty *zbývající* nechali odejít v menšině a pojmenovali je kacíři, protože s nimi nesouhlasili, aby měli tyto velké denominace.

⁸⁶ Ale církev chtěla zůstat svobodná — pod pravomocí, pod mocí Ducha svatého, jak jim to zaslíbil Kristus, že bude s nimi; a to byl jejich král. Ó! Jejich král!

⁸⁷ Raná církev nikdy tento postoj nezměnila, aby byla řízena nějakým výborem... nevím, jak vy označujete tam ty — kardinály a biskupy a papeže a ty neomylné. My věříme, že je pouze jeden Neomylný. On je naším králem. Je to Ježíš Kristus, který je teď s námi ve formě Ducha svatého; Bůh v nás, který žije uprostřed nás a vede nás a směřuje nás k vodám života; dává se nám poznat a ukazuje, jako to dělal mezi těmi prvními svatými a mučedníky, že On byl Pánem Bohem stvoření a uzdravoval nemocné, křísil mrtvé, dával vidění a vyháněl dábly.

⁸⁸ A ani jednou jsem nebyl schopen najít jedinou věc ze všech těch biskupů té nikolaitské církve, která zformovala tu římskou hierarchii, papeže... Ani jednou v historii nemáme záznam o nějakém z těch biskupů, že by některý vzkřísil mrtvého nebo něco takového, protože Kristus (to vzkříšení), se v jejich srdcích nenacházel. Oni se spojili a *začali* s denominací, prodali své prvorozenství.

Ale církev živého Boha měla Kristovu moc. Ta druhá církev měla ve svém středu hodnotáře, ale ta opravdová církev zůstávala s Duchem. Rozumíte? Dobře. No toto...

⁸⁹ A tak Konstantin, aby spojil své impérium dohromady, tak udělal tohle: Vzal ty nikolaity, šel za nimi, za těmi, kteří měli formu křesťanství. Rozumíte tomu jasně? To byli takzvaní křesťané, vyznávali, že jsou křesťané, ale neměli Ducha svatého. Ó, přál bych si, aby to ve vás zakotvilo a aby vás to nikdy neopustilo. Vidíte? Byli to křesťané, denominační křesťané bez Ducha svatého.

⁹⁰ Byli křesťany podle jména; byli křesťany podle toho, že se shromažďovali; měli svaté přijímání a zachovávali řády, ale odmítli vedení Ducha svatého. Neměli uprostřed sebe žádná znamení a divy. Tvrdili, že tyto věci patří minulosti; a že mají připravit církev, aby vládla. Za chvíli se k tomu dostaneme, o jaký druh vlády se jedná.

⁹¹ A proto se církev Ducha svatého měla od takových věcí držet daleko. A v Pergamonu to všechno bylo adresováno andělu Pergamonské církve, rozumíte, protože to byla jeho zodpovědnost, aby to vykonal.

⁹² Ale Konstantin neměl zájem o křesťanství. On chtěl zavést své pohanské předky, svou pohanskou církev. A laodicejští, kteří zakotvili... nebo, ti nikolaité, kteří zakořenili a zakotvili v Římě, a udělali veliké ukázkové... a mnozí z těch lidí byli křesťanští věřící (takzvaní), formální.

⁹³ A ta skutečná církev byla v menšině — vždycky byla a vždycky bude. Počkám teď na okamžik, ať to pronikne opravdu hluboko, rozumíte. Zapamatujte si, ta pravá církev byla vždy takovou malou mrňavou skupinou, která byla vystrčena z jiných církví.

⁹⁴ Ta pravá církev nebyla nikdy zorganizovaná, protože to není organizmus. Je to mystické tělo Ježíše Krista žijící na zemi — Duch svatý působící v těch členech. A tak Krista nedokážete zorganizovat. To nedokážete. Chci, abyste si to podrželi až po ten Laodicejský věk; pamatujte na to a uchovejte si to, protože každé slovo, které tady říkám, je na pásku. A teď, zapamatujte si, uchovejte si to v paměti: Boží věrná církev nebyla nikdy zorganizována.

⁹⁵ Katolická církev je první známou organizací na světě. Nikdy předtím žádná organizace nebyla. A ona je, jak tomu říkají katolíci, „matkou církví“. Je to matka církev, matka církví — organizací. Bible říká, že to byla ona, a tak to nemůžete popírat. Když oni říkají: „To je

matka církev,“ je to matka církev. Ona je ukázána ve Zjevení 17. Chceme se rovnou k ní dostat. Dobře.

⁹⁶ Tedy, Konstantin, v mysli s tím, aby upevnil svou říši, jak to vždycky Řím dělal, aby si udržel klíče světa, musel vzít své pohanské názory a vzít názory křesťanské a nějakým způsobem je dát dohromady; spojit to dohromady, aby si mohl udělat říši, která by byla největší ze všech, rozumíte, protože on byl... protože to by z něj udělalo největšího vládce na světě — Konstantina.

⁹⁷ A co se týče jeho obrácení, on byl politik; ale ne svatý Boží, jak se to z něj někteří snaží udělat. Ne, nebyl svatý. On podle mého názoru neudělal nikdy nic, co by aspoň křesťanstvím zavánělo, a tak... na jeden z nikolaitských kostelů vztyčil kříž. Ale co se týče toho, že by udělal ještě něco jiného, co by vypadalo jako křesťanství, vůbec jsem nic takového nezpozoroval, kromě toho, že v tu noc namaloval na štíty kříže, protože měl takový sen. Křesťané se za něj modlili, aby tu bitvu vyhrál. Pak bude jeho císařství upevněno.

⁹⁸ A pak, aby toho docílil, zavedl do té nikolaitsko-křesťanské církve pohanské obřady. Já ji nazvu formální denominační církví, která se formovala. Zavedl do této nikolaitské církve pohanské ceremonie, a to bylo zrození katolicizmu.

⁹⁹ No, bratře, já cituji z historie. Mám tisíce katolických přátel, a oni jsou zrovna takovými přáteli jako ti protestanti. Ale protestanti nemají co vykřikovat. Jen počkejte, dokud dnešní večer neskončí, rozumíte. Uvidíte, že oni udělali úplně to samé. „Hrncel nemůže říkat kotlíku, že je mastný,“ rozumíte, protože to je jedno a totéž. Ten stejný duch se vloudil mezi ně. A pak, uvidíte, proč vždycky tu věc odsuzují; protože ona je špatná. Samotný Duch ve mně... Snažím se, ale něco ve mně volá. Nemohu prostě ohledně té věci mlčet. Tak to bylo vždycky. Protože...

¹⁰⁰ Významní muži, velcí náboženští vůdcové, mi řekli: „Ty si zruinuješ svou službu, bratře Branhame, ty děláš věci...“ řekli: „Neměl by ses tím zabývat. Bůh tě povolal, aby ses modlil za nemocné.“

¹⁰¹ Bůh mě povolal, abych dělal něco víc, než abych se jenom modlil za nemocné. Nemocní, to je jen jedna věc, kterou mohu upoutat pozornost lidí. Toť vše. Modlitba za nemocné je ta menší věc, rozumíte. To, o čem se bavíme, je Poselství. Tamty věci se vracejí. Nemocný člověk může být uzdraven, a pak zemřít; ale člověk, který je zrozený z Ducha Božího, má život věčný.

¹⁰² A tak Bůh nechodí jenom dokola a takhle uzdravuje nemocné. Ten dar je přímo v církvi, pro místní tělo — to jedno, a pak další a pak další a další, rozumíte. Ty dary jsou v církvi. Ale to je víc než to, a doufám, že to chápete. Dobře.

¹⁰³ Zrození katolicizmu: on to udělal, aby získal pozornost křesťanů a taky pozornost pohanů a spojil je dohromady a udělal jednu církev... (Ó, přál bych si, abych to tu teď měl — někdo sem nedávno večer položil list papíru. Chtěl jsem ho vzít, ale zapomněl jsem — leží mi tam v té místnosti všude tolik věcí.) Oni právě teď dělají úplně to samé. A začali jste s tím, když jste zvolili toho posledního muže, kterého jste zvolili.

¹⁰⁴ Oni teď pracují a chtějí najít východisko, aby dokonce přeložili Bibli, která by neranila ani katolíky ani Židy ani protestanty. Chtějí vytvořit Bibli, která bude vyhovovat všem. Copak nevidíte tu mazanost dalšího Konstantina? Dějiny se prostě opakují.

¹⁰⁵ No, vidíte... vzal jsem... Slyšeli jste, jak jsem to jednou onehdy večer četl, že ano? Položil jsem to někde doma; ale oni na tom už dlouhou dobu pracovali. Teď už říkají, že v roce 62... A všimněte si, že papež Jan XXII.¹ požádal všechny ty malé církve — dcery, aby se vrátily zpět domů, k matce církvi. Nebojte se, ona se vrátí. Ony se vrátí. To se stane. Ony se už vrátily. Nemusí se vracet, jsou tam už teď.

¹⁰⁶ Tak jak jsem říkal, že tahle země... Řekl jsem: „Jestli bude zvolený pan Kennedy, tak to katolíci převezmou.“ Převezmou? Oni to převzali už dávno, a vy jste o tom vůbec nevěděli. Kdo platí jejich učitele? Jak to dělají, aby mohli chodit do svých škol? A vyučují katolicismus přímo ve svých školách, a vy daňoví poplatníci to platíte. Ó, máte to rovnou pod nosem, vidíte, takhle. Ó! Jak to fungovalo!

¹⁰⁷ A Bible říká, že on to získá pochlebováním. A získal to, vidíte. To je pravda, vidíte. Oni platí daně za nic. A tak... ó, mohlo by toho být tolik řečeno. Musím ty věci ale nechat na pokoji a vrátit se a pokračovat v tématu.

¹⁰⁸ Aby ta věc mohla začít fungovat, Konstantin zavedl mnoho světské zábavy, aby přitáhl pozornost jak pohanů, tak křesťanů, k církvi. Smýšlíte duchovně? Jste lidmi, kteří přemýšlí? Není to poselství této hodiny? V církvi hrají ruletu, mají večírky, rozdávají auta a... jen, aby lidi smíchali dohromady — sjednocují znovu tu moc, až získají prostor

¹ XXIII. - pozn. překladatele

pro provedení úderu. Je to přímo tady. Tedy, to jsou dějiny. Tady si nikdo neohřívá svou polívčičku; oni jednoduše citují, co se stalo.

109 Ale on to tak udělal — spojil tu církev dohromady tím, že jim poskytl světskou zábavu, aby je přivedl spolu do té nikolaitské církve. Tedy, zapamatujte si, on se ale nemohl dotknout té znovuzrozené církve. Ne, přátelé. Nikoho z nich. Ale ta formální nikolaitská církev se na to nechala nachytat.

110 A co my máme v našich protestantských církvích? Večeře, kde se prodává polévka, zábavu, *společné* bruslení (ó!), prodej staršího oblečení a všechno možné. No, vy víte, že to je pravda. Dobře, tedy, jestli toto je Boží Slovo, přátelé, pak se to zakládá na pravdě. A všechny protestantské církve jsou na vině, rozumíte?

111 To nikdy nebyl Boží plán, abychom pořádali večeře, kde se prodává polévka a tancovačky v suterénu, a všechno to řádění, abychom mohli zaplatit pastora a ty ostatní výdaje. Kdyby jen lidé byli vyučováni, aby platili své desátky, tak by nic víc nebylo potřeba. To je Boží plán. Ale... Bůh má plán, ale člověk to chce dělat podle svého vlastního plánu, a tím kříží Boží plán. Dobře.

112 Tedy, když to udělali, oni se sloučili a vytvořili tu ranou... vytvořili později tu ranou Katolickou církev. A pak na tom prvním velkém Nicejském koncilu... Když jsem to četl, padl jsem prostě na kolena. Ten velký Nicejský koncil se konal v roce 325 po Kristu. Všichni se spolu shromáždili.

113 Biskupové a otcové křesťanské víry se spolu shromáždili v Niceji. A proto se to nazývá Nicejský koncil, v roce 325 po Kristu. Bylo tam asi patnáct set delegátů, kteří se sjeli na to shromáždění, nebo na ten koncil. Asi patnáct set delegátů a laici v té delegaci převyšovali biskupy v počtu pět ku jednomu.

114 Ale přesto, díky nikolaitům (těm studeným formálním) a Konstantinovu politickému plánu, tu pravou církev přehlasovali a dosáhli vítězství; a to vyústilo v ustanovení biskupů a svatého lidského *původu* řádu — oni odňali ze shromáždění Ducha svatého a umístili ho na biskupy, kardinály a papeže, a tak dále — byla to stejně nekalá záležitost, jakou sehrála demokratická strana v této poslední události.

115 No, je to tak. Tedy, my nejsme... A republikáni by byli stejně tak nečestní. Ale já mluvím o věci, kterou dokázali (Edgar Hoover) v Kalifornii, a na mnoha jiných místech. Oni tam postavili ty volící

automaty, tam kde... Když jsi hlasoval pro pana Nixona, musel jsi současně hlasovat pro pana Kennedyho. A tak on neměl šanci.

Ta špatnost teď byla dokázána, ale proč s tím něco neudělají? Žijeme v takové hodině. To je to. Jsme v čase konce. Oni o tom vědí. Prokázali, že jednali nečestně, a přesto s tím nic neudělají.

116 Tam v minulosti to byl nekalý plán, a tady se to znovu narodilo, aby byl zvolen určitý muž, aby prosadili určitou nauku — nikolaitskou nauku — která byla kdysi pouze skutky. Teď se to stalo naukou.

117 Časy Ala Smitha², to byly skutky, ale teď je to nauka. Teď je to tady. Je to na nás. „Ó, to bude skvělý prezident.“ Vůbec o tom nepochybují. Jistě. Pro další období, dokud to nespojí, nedá dohromady ty pohany a formální křesťany.

118 Oni pracují na Biblích a snaží se to dát dohromady — ti papežové, kardinálové a arcibiskup z Anglie, arcibiskup z Canterbury. Já jsem se s ním setkal, podal jsem si s ním ruku; osobně jsem s ním hovořil, když jsem byl v Anglii — měl na sobě takové dlouhé kamaše, které mu sahaly až do pasu, a, ó, tak trochu legračně oblečený chlapík. Ale on jel navštívit papeže, a byla to první návštěva po stovkách let. Co to znamená? Jsme v poslední hodině.

119 A proto tady dnes večer stojím, místo toho abych stál na pódiu někde jinde a snažil se kázat a modlit se za nemocné. A já se tam na těch pódiích nedokážu setkat se všemi a opakovat tato poselství znovu a znovu. A proto to nahráváme na pásek a rozesíláme to do světa, aby mohli být varováni a vrátili se k víře.

Juda 1:3

120 Dokonce v tom posledním z křesťanských věků, Juda, předtím než byla napsána kniha Zjevení, svatý Juda, byl to pravděpodobně bratr... nevlastní Ježíšův bratr, on řekl: „Chci, abyste statečně bojovali o víru, která byla jednou provždy dána svatým.“ Oni se od ní tehdy začali po smrti Pána Ježíše vzdalovat, a jak daleko je to od toho vzdáleno dnes večer?

121 Tedy, ten první Nicejský koncil, a... bylo to v roce 330 po Kristu... 325. Toho shromáždění se zúčastnilo asi patnáct set delegátů a biskupů, ale oni je přemohli, byl to takový pochmurný bouřlivý koncil. A oni je přemohli a přehlasovali v tom, že nikolaité převezmou řízení. A to mělo zaujmout... celá církev se měla ocitnout pod kontrolou papežů nebo

² Katolický politik v USA. V roce 1928 kandidoval na prezidenta.

biskupů, a takových věcí — církvi měla být vzata moc a měla být dána biskupům; že nad církví měli vládnout biskupové, a že oni jsou ti jediní, kteří ohledně toho mohou něco říct.

122 Všimli jste si, jak je to dnes v Katolické církvi? „Tuto Bibli číst nesmíte. Vy nic vykládat nesmíte. To náleží biskupovi.“ Vidíte, odkud to přišlo? Teď můžete vidět, čím ti nikolaité ve skutečnosti byli, předtím než to začalo pištět a lézt. Přímo tam se to zrodilo. To je pravda. Byla to forma křesťanství; a stále je.

Zjevení 17:5

123 A pak si z toho protestanti vzali příklad. Bible ve Zjevení 17 říká: „Matka a dcery.“ Za chvíli se k tomu dostaneme, dá-li Pán.

Zjevení 2:14

124 Tedy, všimněte si. Dnes je to stejné. Oni převzali vedení. No, Konstantin použil Balámovu strategii. Teď chci, abyste poslouchali tak pozorně, jak jen budete moci. On tady říká v Bibli: „Drž se pevně mé víry.“ Tedy:

... mám proti tobě to málo, že tam máš ty, [ne tyto tady, ale tam je měli... „vy je máte v Pergamonské církvi,“ vidíte], kteří drží učení Balámovo, který učil Baláka klást pohoršení před syny Izraele, aby jedli to, co je obětované modlám a smilnili.

125 Tedy, Konstantin použil tutéž strategii jako Balám. Oni měli shromáždění, tady po tomto koncilu, kde byli nad církvemi ustanoveni biskupové, a tak dále, aby to řídili, a veškerou moc laikům vzali. Oni neměli sami za sebe přemýšlet, ani neměli žádné právo vykládat Písma. To všechno bylo rezervováno pro kněze, ti byli povoláni k tomu, aby ta Písma vykládali. Nakonec, po nějakém čase udělali hlavního kněze, a oni... náměstka, který se stal papežem.

126 Ale teď došli do takového bodu, že vložili... že veškeré porozumění patří knězi, a že shromáždění Bibli číst nemusí. Ono nic dělat nemusí. A popravdě řečeno, Bible jim byla vzata. A teď, oni to převzali všechno na sebe a bylo nám to vnuceno, a byli přehlasováni, protože to dobře vypadalo.

127 Vypadalo to dobře, protože byli bohatí a tak dále a on jim dal... Na tom velkém shromáždění, na které on je svolal, dal Konstantin biskupům krásné budovy. Zmocnil se peněz, a všechna tato velká místa s krásnými budovami předal církvi, aby to mohla použít jako církevní

domy. Ó, byly to krásné budovy, krásně vyzdobené, a tak dále. A tak on je odevzdal církvi.

128 A kromě toho ty biskupy ustrojil do krásných dlouhých rouch a spodních suknic, které nosili pod tím. A kromě toho je postavil nahoru na... postavil takhle vysoká místa, postavil je na ně jako nějaké modly. A níž pod nimi postavil mramorové oltáře. Takto provedl celé to obrácení z pohanských názorů, a zavedl do toho křesťanství tím, že jim zvolil biskupa.

129 A tak vidíte, oni jednoduše odstranili modlu a postavili tam biskupa, vidíte, udělali mu oltář, stejně jako kdyby z něj dělali boha — umístili tam biskupa; a jedině on měl právo něco povědět. Celého jej slavnostně oblékli a udělali, že vypadal jako bůh. Místo aby ho oblékli jako jejich pohanské bohy, oblékli ho do roucha, jaké nosil Ježíš, vidíte? A způsobili, že vypadal jako nějaká modla, která tam seděla.

Ó, dokážete si představit, co na to řekl pohan: „Za to se postavit můžu. Je tam někdo, kdo nám dokáže odpovědět. My jsme mluvili k modlám, ale tento muž nám dokáže odpovídat.“

130 A co si mysleli křesťané: „No, to je skvělé. Teď si můžeme dělat, co se nám líbí, protože tady je náš bůh. Prostě můžeme... Můžeme s ním mluvit. On nám může říct, co máme dělat. Pokud zhřešíme, tak mu to řekneme, dáme mu nějakou malou pozornost, a odčiníme to nějakou malou novénou nebo něčím takovým a hned budeme v pořádku, a můžeme se vrátit a znovu se cítit svobodní. Nemusíme se o nic starat.“

Filipským 3:14; 2. Timoteovi 1:12

131 Ó, to vypadalo dobře. Jistě. Tělesnému rozumu to stále tak připadá. Ale znovuzrozenému Božímu dítěti něco takového nepodstrčíte. To se vám nikdy nepodaří, protože ono ví, čemu uvěřilo a je přesvědčeno, že On je schopen zachovat to, co Mu svěřilo, až do onoho dne. A zapomíná na věci, které se staly v minulosti, a protlačuje se kupředu k tomu vysokému povolání shůry v Kristu. Amen. Ó, jak jsem za to vděčný.

132 Mramorový oltář pod ním, sedí tam nahoře, znamenitě ustrojený, nádherný kostel, ó, všichni vyparádění. Dobře. A ten oltář byl obložený, ten mramorový oltář byl (Můžete to stále vidět; je to to samé.) nádherně potažený zlatem a ozdobený drahokamy a klenoty na tom oltáři. Nádhera. Těm nikolaitům a pohanům se to opravdu hodilo.

133 Vidíte, co on udělal? Převzal pohanské ceremonie, pohanské ideje; a vzal křesťanství (ty studené formální, kteří nic lepšího neznali,

kterí neměli Ducha svatého, který by je vedl jiným způsobem), a udělal jim boha tady na zemi; a postavil pro ně oltář a posadil na něj boha, který bude odpouštět jejich hříchy.

¹³⁴ Jste duchovní? Chápete, co tím myslím? Vidíte, co to je? Pronesení o odpuštění hříchů na zemi. Já si to nevymýšlím, to jsou dějiny — mohu vám říct stránku a odstavec církevních dějin, stejně jako vám mohu říct o George Washingtonovi a Abrahamu Lincolnovi a o bitvě u Gettysburgu, a tak dále. Jistě. Všechny ty věci, které tu cituji, to jsou dějiny.

¹³⁵ No, to se velice hodilo... ne v té znovuzrozené církvi. Ne, přátelé! Tedy, když tam postavili člověka, aby byl vrchním biskupem, aby odříkával ceremonie, to z jejich středu samozřejmě úplně vypudilo plné Evangelium. Stejně se to děje i dnes. Ty věky se přenášejí dál; ony se překrývají, rozumíte, jen jiná forma, jiný den. Ó, když nahoru postaví nějakého hodnostáře jako boha, a on provede několik ceremonií...

¹³⁶ A všimněte si, že ti pohané se modlili ke svým zemřelým předkům. A když nějaká protestantská církev povstane a říká: „Já věřím ve svatou Římskokatolickou církev a společenství svatých...“! Vy metodisté, presbyteriáni a luteráni, zakryjte si tváře. Všechno, co se kontaktuje s mrtvými, je spiritizmus. Jistě.

¹³⁷ Ale teď, protestanti se nemohou posmívat katolíkům. Oni dělají totéž — vytvoří si své na vše postačující vyznání víry, že věří tomu samému — jsou pokřtěni rovnou zpět do Katolické církve jejich vodním křtem; a odmítají a posmívají se lidem, kteří se snaží žít správně; přijdou do církve, a když vidí, jak lidé křičí pod působením Boží moci, tak se tomu pak venku budou posmívat. A všechny ty věci. Vidíte, duchy neumírají. Lidé ano, ale ne duchy, rozumíte.

¹³⁸ Duch svatý nemůže umřít. On byl na Ježíši; teď je v Jeho církvi — a vždycky bude, dokud On se nevrátí pro svou církev, protože to je Jeho část, rozumíte?

¹³⁹ Tito pronásledovatelé se jim tam v minulosti posmívali. Oni stále dnes žijí. Bůh bere pryč z této země svého člověka, ale ne svého Ducha. Dábel z této země bere pryč svého člověka, ale ne svého ducha.

¹⁴⁰ Ti kněží, kteří schvalovali Ježíšovu smrt — kteří řekli, že byl věstcem nebo ďáblem — ti lidé byli nábožní, nábožní až do morku kosti. To je pravda. Znali to Písmo podle litery, ale neznali jeho pravý výklad. Měli své vlastní názory a nic jiného neposlouchali. A tak když Ho viděli a poznali... jak mohli nepoznat, že Ježíš splňoval všechny požadavky,

o kterých ohledně Něho všichni proroci mluvili? Ale oni byli slepí. A Bůh řekl, že jim zaslepil oči kvůli tomu, abychom my mohli dostat příležitost ke spasení.

Zjevení 3:17

A teď Bible znovu předpovídá, že On... že jsme v... tento letniční věk, že je nahý, ubohý, slepý, a neví o tom. To je stav církve, Filadelfie. Ó, vy formální baptisté, presbyteriáni a letniční! Podívejte, tady jste. (Někdy to nemyslím na vás, kteří tady sedíte. Nahrává se to na pásek, vidíte, a já vím, kam to půjde, rozumíte.) Čiňte pokání! Vraťte se k Bibli. Vraťte se ke Kristu. Dobře.

141 Ale to je to, co se stalo. Plné Evangelium bylo vystrčeno ven. Znamení a divy v církvi byly vyhoštěny. A když ta skupina Ducha svatého byla ze středu těch ostatních vyloučena, pak oni popřeli to, že taková doba existovala. A to bylo v tom...

142 A dnes dělají totéž. Přesně tak. Copak nevidíte toho ducha? Jak jsem řekl na začátku, oblečte se do duchovního myšlení. Dovolte Bohu otevřít vaše srdce. Nebudte zaujati. Sedněte a poslouchajte, řekněte: „Duchu svatý, zjev mi to. Vidím to. Tady to je.“

143 Ceremonie, a kde? U baptistů, presbyteriánů, dokonce i letničních — stává se z toho prostě náboženská ceremonie. Jediná věc, kterou dělají, je, že mlátí do piana, nebo do něčeho jiného, a chvíli poskakují sem a tam. A jakmile piano přestane hrát: Brrrr! Odcházejí a podvádějí a kradou a lžou a všechno možné. Ale opravdový... A mají v sobě tolik zlosti, že by se porvali i s cirkulárkou. Pomlouvají všechno a všechny, vidíte. Tady to máte. Nejen metodisté, baptisté, presbyteriáni, katolíci, ale i letniční církev tady v tom Laodicejském věku.

Ó, proč se nevrátíte k tomu, co měli vaši předkové? Proč se nevrátíme k těm opravdovým Letnicím, které posvěcují a naplňují Duchem svatým, které vnášejí do našeho nitra Krista? To je to, co potřebujeme. Dobře.

144 No, dnes je to stejné. Tak tedy, to slovo „Pergamos“ znamená provdaný. Samotné slovo „Pergamos“ znamená provdaný: Křesťanství (to znamená ta strana nikolaitů), ta formální strana, se provdala za stát s pohanskými ceremoniemi. Pohanské ceremonie. A to bylo zrození Katolické církve tam v tom dni.

145 No, všichni ví, že Katolická církev vznikla na Nicejském koncilu. Předtím to bylo Bohem nazváno „Nikolaité“, což znamená niko... niko, podrobit si, přemoci nebo porazit laiky. A když to udělali, tak už nechtěli

Ducha mezi lidmi, a pastoři (což znamená pastýři) místo, aby nechali Ducha svatého... Říkáte: „No, copak nemůže být kněz pastýřem?“

Jakým druhem potravy tě ale krmí? Máte ty stejné výsledky, jaké měli ti o Letnicích? Opravdu ne. „Zdravas Maria.“ Kdo něco takového viděl o Letnicích? Novény a všechno to kropení, polévání, používání trojjediného Boha (Otec, Syn a Duch svatý), kde jste o něčem takovém slyšeli o Letnicích?

Skutky 2:36

146 Ježíš řekl: „Ať tedy s jistotou dům Izraele ví, že Bůh ho učinil Pánem a Kristem, toho Ježíše, kterého jste ukřižovali.“ Tak je to. Odkud jsme vzali tyhle věci? To je od začátku nikolaitismus, který se přerodil do katolicizmu.

Vy říkáte: „Dobře, jsem velice rád, že nejsem mezi nimi.“ Nebuď si tím příliš jistý, rozumíte. Pamatujte, křesťanstvo, nikolaité. Chápete tento příběh? Poslouvejte pozorně, než pokročíme o kousek dál. Chci, abyste to pochopili, i kdybychom tu měli zůstat do půlnoci. Podívejte... protože, bratře, jedná se o tvou duši.

147 Říkáte: „Dobře, já patřím...“ To není to. Bratře, jestli nemáš Ducha svatého, tak je mi jedno v kolika církvích jsi členem; jsi ztracen. Pokud nejsi znovuzrozený z Ducha Božího skrze křest Duchem svatým, jsi ztracen, protože nemáš věčný život; a věčný život je ta jediná věc, kterou Bůh vzbudí, protože to je jediný život, který zůstal.

148 Jestliže zrna kukuřice... jak jsem to tu už citoval, ta Zemědělská hodina... Kolik z vás si vzpomíná na starého bratra Spurgeona, toho metodistického kazatele z Henryville? Byla to stará vzácná osobnost. Seděli jsme jednou u zmrzlinové fontány v Red Furnish a lízali jsme zmrzlinu a hovořili jsme o shromáždění, které jsem tam měl. A právě vysílali Zemědělskou hodinu a Red tam měl puštěné rádio, když jsme tam seděli, a oni tam mluvili... samozřejmě ten pořad byl z Louisville.

149 A ten Klub 4-H měl přístroj, který dokázal vyrobit kukuřičné semeno s obsahem vápníku a zemního oleje a všeho ostatního v tom semenu, a udělali to tak, že to vypadalo přesně tak, jako kdyby bylo vzato... měli to v tom 4-H. Věda to natolik zdokonalila, že to semeno vypadalo tak opravdově, že jste mohli vzít z pytle hrst semen, která vyrostla na poli, a hrst z toho, co vyrobilo to zařízení, a z toho, co vyrobil ten stroj, se daly udělat stejné kukuřičné vločky nebo kukuřičný chleba.

150 A skutečně jste je mohli vzít do laboratoře a rozříznout je (ta semena) a nebyli jste schopni rozeznat jedno od druhého — obsahovaly

stejné množství zemního oleje, stejné množství vápníku a vody. Obě měla stejné složení.

151 A on tam řekl, že byl jediný přesný způsob, jak šlo rozlišit to, co vyrostlo na poli a to co bylo vyprodukováno v tom zařízení — pochovat do země hrst *semen* z obou druhů. A oba *druhy* zpráchnivěly. A to, které bylo vyrobeno tím zařízením, nevzešlo, ale to, které bylo vypěstováno Bohem, ožilo. Proč? Protože tamto nebylo oplodněno.

152 A vy můžete vypadat jako křesťan, chovat se jako křesťan a dělat všechny dobré skutky, které jste schopni, a být věrní vaší církvi. Ale dokud jste nebyli oplodněni Duchem svatým, tím Božím životem, tím věčným životem vcházejícím do vás... Ne na základě vyznání víry, ale skrze dar Ducha svatého.

Skutky 2:38

153 A jak Ho obdržíte? Řekl to ten lékař o Letnicích, který napsal ten lékařský recept: „Čiňte pokání a ať se každý z vás pokřtí ve jménu Ježíše Krista a obdržíte dar Ducha svatého“ — dar Ducha svatého, který je věčným životem. To je jediná věc, kterou Bůh vzbudí. Jedině tu věc, která má život, On může znovu vzbudit, rozumíte. To je jediná věc, která může odejít. Doufám, že to je dostatečně jasné. Ať Bůh způsobí, aby to bylo opravdu jasné.

154 Tedy, nikolaité, pak oni měli tu formální stranu a provdali se za tu pohanskou církev, přinášeli pohanské oltáře a dělali z nich křesťanské oltáře; přinesli pohanského boha a způsobili, že promlouval a hovořil ve formě biskupa, který tam byl ustanovený — oblékli ho do roucha, aby připomínal boha. Ale nezáleží na tom vnějšku, jedná se o ten vnitřek. Ta dvě zrna kukuřice vypadala stejně. Nejednalo se o jejich vnějšek, ale jednalo se o to, co bylo uvnitř, rozumíte — ten vnitřek, ten život.

155 Dobře, to bylo vytvořeno, a tam se zrodila ta raná Katolická církev, která je matkou všech denominačních církví.

Zjevení 17:1

156 Vy řeknete: „No, bratře Branhame, pokud teda nejsem katolík...“ No, okamžik. Zastavme se tu na moment a jen si mimochodem otevřme Zjevení 17. kapitolu, jen na okamžik. Pojdme rovnou k tomu. Toto je zjevení čeho? Ježíše Krista, Jeho církvím. A když budu číst, poslouchejte pozorně:

Tehdy přišel jeden z těch sedmi andělů, kteří měli sedm koflíků, a promluvil se mnou. Řekl mi: „Pojď,

ukážu ti odsouzení veliké nevěstky, která sedí na mnohých vodách.“

Zjevení 17:15

157 A tak, abych měl svědky, kolik z vás ví, že žena v Bibli, pokaždé když je ukázaná jako symbol, znamená církev? Dobře. Kolik z vás ví, že ta velká nevěstka, právě tady v té stejné kapitole, je městem, které leží na sedmi pahorcích? Dobře. A teď, kolik z vás ví, že Bible říká „vody“. Ona tu sedí na mnohých vodách; ne na vodě, ale na vodách. A „vody“ znamenají „lidi“.

Zjevení 17:15

158 Vezměme si tu 17. kapitolu, můžete tu vidět... 15. verš.

Tehdy mi řekl: „Vody, které jsi viděl a kde ta nevěstka sedí, jsou lidé a zástupy, národy a jazyky.“

159 Vidíte? No, ta žena byla odpadlíkem, že ano? Tedy, to je nauka, a tak teď musíte odložit vaše svědomí stranou. Vidíte? Čím je ta hnusná ženská, která je nazvána „nevěstkou“? Je to žena, která je nevěrná svému manželskému slibu.

160 A církev, Katolická církev, tvrdí, že je nevěstou a manželkou Kristovou. A dokonce i jeptišky si stíhají své vlasy a jsou bezcitné. Celá jejich citová náklonnost je směřována na Krista. Souhlasí to? Jistě. Všichni... Já pocházím z katolického prostředí, rozumíte. Mám knihu „Fakta naší víry“, a jejich knihy, i vaše protestantské a baptistické, všechno, čemu vy věříte, mám ve své studovně. A já to studuju, a tak, pokud někdo něco řekne... „Ouha,“ já to můžu doložit rovnou z vašich věcí, rozumíte.

Jan 10:4

161 A tak přišla hodina, aby tohle vyšlo navenek. Tedy, zaprvé, Bůh musel začít působit v celém tomto národu, musel ukázat znamení, divy a zázraky, aby se to lidé mohli dozvědět. Boží ovce znají Jeho hlas. Ony ho znají. Ony to přesně vědí. Nejdříve se musíte dozvědět... Když vycházíme bez toho vědomí... Co tím docílíte? Uděláte víc škody než kdykoliv jindy. Dovolte... ať se o to postará Bůh, rozumíte.

Zjevení 17:1

162 „Ukážu ti odsouzení veliké nevěstky.“ Tedy, pokud to byla ona, tak byla ženou, která tvrdila, že je něčím, co... Ona páchala cizoložství. Je to tak? Dobře, jestli to tedy byla církev, tak páchala cizoložství vůči Bohu. Souhlasí to? A tak cizoložství bude smilstvem, duchovním smilstvem. Ona vyučuje lidi něco, co není Božím Slovem. Souhlasí to?

Učí něco, co není pravdivé. To jsou nikolaité. Vidíte, jak to tu vychází najevo?

Skutky 2:38; Židům 13:8

Ona chce ustanovovat papeže a kněze, a odstraňuje Ducha svatého. „Dny zázraku už skončily“; zatímco Bible říká: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“ Bible říká: „Čiňte pokání a dejte se každý z vás pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění vašich hříchů“; a ona říká: „Otec, Syn a Duch svatý,“ a kropí a polévají. Ó! Vidíte?

Zjevení 17:2

163 Sledujte teď, co ta žena dělala:

... se kterou smilnili králové země a obyvatelé země se opili vínem jejího smilstva.

164 Opilí. Ona vás zabije, vydá vás na smrt, zastřelí vás nebo cokoliv, bratře — oni jsou úplně tou věcí opilí, rozumíte. To víno, to je to, co rozdává, rozumíte, víno svého smilstva.

Zjevení 17:3

Dovolte mi něco říct. Moje matka byla katolička a já... Dobře. Vy řeknete: „Vždyť to je hrozné.“ Jen na chvíli počkejte, protestanti. (Já teď mluvím k těm na páskách, rozumíte.)

A odnesl mě v Duchu na poušť. A uviděl jsem ženu sedící na rudé šelmě...

Zjevení 17:3

165 Tedy, na co ukazuje to slovo „rudý“? Ukazuje na „královskou vznešenost“. To znamená... chtěl jsem říct vznešenost, věrnost, vznešenost, rozumíte, jako králové a tak dále.

... jež byla plná jmen rouhání a měla sedm hlav a deset rohů.

Zjevení 17:4

Tedy, těch sedm hlav, to je sedm pahorků, na kterých leží to město, a ta žena, víme, je tím městem.

Ta žena byla oblečena purpurem...

Zjevení 17:4

166 Tato „žena“. Ta šelma byla rudá, ale ta žena byla oděná v purpuru. Copak jsem vás jednoho dne nevaroval, že existují tři opony? Nevím, jak dlouho budu žít, ale zapamatujte si to. Tak jak jsem vám řekl před mnoha lety, dávejte pozor na Rusko. Jsou tři opony. Zapamatujte si to. Je železná opona, je bambusová (rudá Čína, a tak dále), a je

purpurová opona. A vy na tuto oponu dávejte pozor. To je ten svůdce. Natolik...

Ta žena byla oblečena purpurem a šarlatem a pokryta zlatem, drahokamy a perlami, [Vzpomínáte si, jak jsem tu o tom mluvil, jak vypadal ten první oltář nikolaitů? Vidíte? Žena, která je tou církví?], ***v ruce měla zlatý kalich*** [Vzpomínáte si? Ten oltář vyložený zlatem; a kalich, který podávala lidem.] ***plný ohavností a nečistoty svého smilstva.***

Zjevení 17:5

167 To je to, co podávala lidem. Oni to polykali. Jistě. Opili se tím, byli prostě opilí! Celá ta banda Irů a Francouzů, a tak dále. Podříznou ti krk, pokud proti té církvi řekneš jediné slovo. Určitě by to udělali, vidíte.

A na jejím čele bylo napsané jméno skrývající TAJEMSTVÍ, BABYLÓN...

Zjevení 17:5

168 Tedy, odkud se přestěhoval Babylon? Z Babylonu do Pergamonu, a stal se... satan přesunul svůj trůn. Ó, přál bych si, abychom mohli projít celým Zjevením, abyste to mohli vidět.

... VELIKÝ BABYLÓN, MATKA NEVĚSTEK... MATKA NEVĚSTEK A OHAVNOSTÍ ZEMĚ.

169 Čím byla? Matkou nevěstek. To nebyli synové, že ano? [Prázdné místo na pásku.]... jejich církev. Ano, přátelé. Řekl: „Není tato církev v Bibli nazvána Babylon?“ Vidíte, v jejich vlastní knize. Dobře.

170 No, jestli byla prostitutkou, smilnicí, a byla matkou smilnic, tak musela mít dcery. A jestli to byly dcery, tak to byly dívky. Byly to církve. Odkud přišla protestantská církev? Je to tak? Jaký je rozdíl mezi nevěstkou a smilnicí? Je to jedno a totéž.

171 Martin Luther z toho vyšel, aby zhasnul... aby dal té pravé církvi šanci; Wesley; a dál k Letnicím. A každý z nich se vrátil rovnou zpět k té nikolaitské myšlence organizace, s nejvyššími dohlížiteli a se vším ostatním; a vrátil se rovnou k tomu stejnému křtu, kterým oni křtili. Ke stejné formě, stejným obřadům, dokonce mnozí z nich s katechizmem a „Zdravas Maria“. Ne „Zdravas Maria“, ale... Co to je, co je skoro to samé? Apoštolské vyznání víry.

1. Timoteovi 2:5

172 Ukaž mi Apoštolské vyznání v Bibli, bratře. Jestli tam měli nějaké vyznání, tak to byly Skutky 2:38. To je to, co oni přikázali každému, aby

udělal. Kde jste kdy slyšeli, že by nějaký apoštol odříkával nějaké vyznání víry a říkal: „Věřím ve svatou Římskokatolickou církev. Věřím ve společenství svatých“? - zatímco Petr, ten, který měl klíče, řekl: „Není jiný prostředník mezi Bohem a člověkem, kromě Krista Ježíše.“

¹⁷³ Ale podívejte se na ty protestantské církve. Co ony udělaly? Ony s tím nebyly spokojeny. Každá z nich, která vystoupila, vzešla z Letničního požehnání. To je čistá pravda. Martin Luther mluvil v jazycích. To je naprostá pravda. On se dokonce omlouval, řekl: „Bože, tato hrozná slova, která mumlám... já nevím, co mluvím.“ Vidíte? Jistě, on tomu věřil. Jistěže ano.

¹⁷⁴ Tedy, oni v průběhu věku měli Ducha, ale vždycky odešli a založili organizaci, potom co ti první zakladatelé zemřeli. Kdybyste nechali Luteránskou církev pokračovat a neorganizovali ji, tak by se stala letniční. A čím je Letniční církev? Já myslím tu opravdovou Letniční; ne tu denominaci. No, to je znovu jako za osmnáct a bez dvou za dvacet, rozumíte? Ale oni udělali totéž, a to je umístilo hned zpátky do nikolaitizmu, přesně jak to udělali na začátku. Kolik z vás to vidí? Řekněte: „Amen.“ [Shromáždění říká: „Amen.“] To je prostě proto, abych slyšel vaše slova, že jste...

Skutky 2:38

¹⁷⁵ Vidíte, matka prostitutek. Jestli ony jsou prostitutky, jak se prostitutkami staly? Tím, že páchaly smilstvo proti Slovu Božímu. Jestliže Slovo Boží říká: „Čiňte pokání a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista,“ a každá osoba tam byla pokřtěna v Ježíšově jménu, a vy pak vezmete „Otec, Syn a Duch svatý,“ to je prostituce. Je to tak? A jestliže křest v Bibli je ponořením, „baptizo“ z řeckého slova, jak potom můžete vzít pokropení nebo polévání? Odkud se to vzalo?

Skutky 2:4

¹⁷⁶ Jestliže to nahradíte podáním ruky nebo přijímáním oplatku do úst a spolknutím ho, nebo něco v tomto smyslu, místo Ducha svatého; přičemž Duch svatý sestoupil z nebe jako mohutně valící se vítr a naplnil ty lidi a způsobil, že mluvili v jazycích a jásali a chovali se jako opilí lidé; a vy to nahradíte podáním ruky nebo zapsáním vaší listiny v církvi nebo něčím takovým, jak se potom můžete chtít vyhnout spáchání duchovního smilstva?

¹⁷⁷ No, jen se na to sami sebe zeptejte. Otřeste se v mysli, otevřete vaše srdce a buďte upřímní, bratři. Jsme na konci cesty. Tato shromáždění tady nejsou naplánovaná nadarmo; jsou na Boží příkaz. Věřím tomu tak jistě, jako vy věříte, že jsem Jeho služebník. Říkám to ve

jménu Ježíše, že to Bůh položil na moje srdce, abych sem přijel. Já za to nedostanu ani halíř.

Mohl bych být klidně někde jinde a modlit se za nemocné nebo něco takového; nebo bych mohl jet někam na ryby a měl bych úplně stejné peníze. Já dostávám plat ze sboru. Ale Bůh to položil na moje srdce. Nedokázal jsem se toho zbavit, prostě se to ve mně neustále ozývalo. A tak dělám všechno, co můžu. Jsem tady ve jménu Páně a dělám všechno, nač stačím. Nedovolte tedy, aby to uniklo vaší pozornosti.

¹⁷⁸ No, protestanti, vidíte, co mám na mysli, když mluvím o té katolické a protestantské církvi? Prostě... jedna je stejná jako ta druhá. Je to přesně tak.

Zjevení 2:14

¹⁷⁹ No, „Pergamos“ znamená „provdaný“. Vezměme si... On řekl: „Ale máš uprostřed sebe ty, kteří se drží Balámova učení.“ Vezměme to teď. Máme ještě čas? Budu pospíchat, jak jen budu moci. Nebo byste s tím chtěli raději počkat, a uviděli bychom, jestli sem můžete přijít zpátky zítra ráno? Kolik z vás by chtělo, abychom v tom raději ještě trochu déle pokračovali? Dobře. No, vím, že je tu horko. A když vy klidně sedíte a je vám horko, jak si myslíte, že se cítím já tady nahoře. Ale, ó! My se snažíme, abychom se vyhnuli tamtomu horkému místu. O to se jedná, kde... věčné.

¹⁸⁰ A teď, samozřejmě, když tu církev takhle založili, co se stalo? No, poslouvejte pozorně, mé děti. Co se stalo? No, samozřejmě to z té církve hned odstranilo Ducha svatého. Není tedy divu, že žádný z jejich biskupů nekrřísil mrtvé ani nedělal zázraky. A oni mluví o tom, že někteří z těchto svatých patřili k jejich církvi! Oni proti té věci protestovali. Ale oni si na ně dělají nárok.

¹⁸¹ Podívejte se na Johanku z Arku, na tuto mladou dívku. Ptám se vás katolíků nebo vás protestantů, kohokoli z vás. Johanka z Arku... V její době nebylo ve Francii nic jiného než Katolická církev. Oni tyto svaté ničili. Ale Bůh působil na tuto dívku a ona měla Ducha svatého. A co ona dělala? Mohla předpovídat věci. Pán jí dával vidění a předpovědi. Ona se rovněž modlila za nemocné. Modlila se za malé mrtvé dítě a ono se vrátilo k životu. To jsou ti letniční, vidíte.

¹⁸² A co s ní udělala Katolická církev za to, že proti Katolické církvi protestovala? Oni ji předvolali k soudu a upálili ji na hranici jako čarodějnici. A teď říkáte: „Svatá Johanka z Arku.“ O dvě stě let později nebo tak nějak, když církev zjistila, čeho se dopustila, a že ona byla

svatá... ó, samozřejmě, oni za to dělali pokání. Vykopali těla těch kněží, kteří souhlasili s její smrtí, a hodili je do řeky. Myslíte si, že to smyje krev z jejich rukou?

Zjevení 17:6

183 Bible říká: „Byla v ní nalezena krev každého mučedníka.“ Právě tohle řekl anděl Páně, to bylo nalezeno v Babylonu. Každá vražda, nebo každý mučedník, a všichni Kristovi svatí, kteří byli kdykoliv umučeni, tam byli nalezeni, počínaje tím nikolaitským věkem a dál — každý mučedník. Zamyslete se nad tím. (Děkuji, bratře Bene.) Pomyslete na to.

Zjevení 2:14

184 A teď pokročíme kousek dál. Křesťanská církev se provdala za Babylon. „Pergamos“ znamená „provdaný“. No, Balámovo učení. „Máš ve svém středu ty, kteří se drží Balámova učení.“

185 Ó, já tyhle věci miluju. Ó, kdybychom u jedné věci mohli zůstat trochu déle, rozumíte. Ale prostě... Chci, abyste to mohli vidět, a pak přejdeme ještě k něčemu jinému, protože to je prostě plné zlatých nugetů.

Zjevení 1:8

186 Já jsem zlatokop. Já rád chodím a vykopávám ty nugety a čistím je a takhle je leštím a prohlížím si je. Každý z nich odráží Ježíše Krista — každý z nich, rozumíte. Každý z nich odráží Ježíše Krista. On je Alfa i Omega — každý karát zlata v tom nugetu. Je to tak. On je každým kouskem toho. A proto On je Božstvím, které se mezi námi stalo tělem.

A teď, abych se dostal... Nechci s tím zabrat čas, protože mám... Vidím, že už je devět. A mám ještě další věc, ke které bych se chtěl dnes večer dostat, pokud to bude Boží vůle. Ale chci, abyste si tohle poznamenali, a zítra si to přečtete. Poznamenejte si 4. Mojžíšovu 22 až 25. Chtěl bych, abyste si to přečetli, a pak mě dokážete sledovat. Tak tedy, 4. Mojžíšova 22 až 25.

187 My víme, že Izrael... Izrael byl vyvoleným Božím lidem. Je to tak? Oni byli... Oni byli letničtí. Měli mezi sebou Ducha. Vzpomínáte si na poselství včera večer, jak Mojžíš, když přešel Rudé moře, nebo Mrtvé moře a našel tam za sebou v tom Rudém moři (krev, ono znázorňovalo krev) všechny ty dozorce, kteří ho bili a kteří bili všechny ty Izraelské děti. Mojžíš zvedl ruku a zpíval v Duchu.

188 Ó, každý z nás může být Mojžíšem, když se ohlédneme na tu rudou krev Pána Ježíše, a uvidíme, jak každý opilec, každá láhev, každá oplzlá žena, každá věc, kterou jsme kdykoliv v našem životě spáchali,

jak všechno je mrtvé v krvi Pána Ježíše. To způsobí, že budeme zpívat v Duchu. Cigarety, tabák a špatné návyky a všechno ostatní je mrtvé v krvi Pána Ježíše. Pak můžeme zvedat ruce a zpívat v Duchu, vidíte.

189 Podívejte, co udělala prorokyně Miriam? No, pamatujte, ona byla prorokyně. Vzala tamburínu a začala hrát na tamburínu a tančit v Duchu. A Izraelské dcery ji na té pláži následovaly a hrály na tamburíny a tančily v Duchu — to bylo opravdu letniční.

190 A pak, pokud si všimnete, když přišli k Moábu... Teď se vracíme zpět. Jsme teď znovu u Písma, u Baláмова učení. A Moáb... Moáb byl bratrem Izraele. Kolik z vás ví, odkud pocházel Moáb? Dobře. Moába bych nazval křížencem, protože Moáb měl počátek u Lotových dcer.

191 Lot měl dítě se svou vlastní dcerou, měl dvě děti. A Moáb byl jedním z nich, a založil Moábský národ, ten kmen. A ve skutečnosti, Lot byl Abrahamovým synovcem, který vlastně pocházel ze stejné linie. To víme.

4. Mojžíšova 20:17

192 No, chtěl bych, abyste si všimli, že to nebyli pohané, jak to podávají některé z těch současných... Pamatujte, oni byli věřící. Tedy, když... Tady přicházel Izrael a byl na své cestě do zaslíbené země, klestil si cestu a byl při výkonu své povinnosti. A tady jim přímo v cestě ležel Moáb. Oni k Moábovi poslali posly a řekli: „Dovol nám projít tvou zemí. Jsem tvým bratrem.“

2. Timoteovi 3:5

193 Tedy, Moáb znázorňoval nikolaity. (No, podívejte se na okamžik.) Izrael znázorňoval tu pravou církev. A Balám byl jedním z těch biskupů, papežů. Sledujte, a věnujte tomu teď pozornost. Tělesné křesťanství. Všimáme si, že byl obdarován. Ohledně toho není pochyb. Mnozí z nich jsou znamenití řečníci a doktoři filozofie, znamenití muži. To nemůžete popřít; ale mají formu pobožnosti, a její moc zapírají. Vraťte se k původním Letnicím! Nevzdalujte se od nich. Když to děláte, jste ztraceni. Zůstaňte u toho požehnání. To je ono — s tím, který žehná to požehnání.

4. Mojžíšova 20:19

194 Všimněte si, když putovali. Oni se přiblížili k této formální hybridní církvi a řekli: „Procházíme tady směrem k probuzení. Jsme na cestě do zaslíbené země. Dovolíš nám tudy projít? Jestli náš dobytek byť jen oblízne tvou trávu, jestli vypije nějakou vodu, zaplatíme ti za to.“

195 Copak potom...? Ten král Balák, on se úplně rozčílil, on ve své církvi nebo ve své zemi takové shromáždění nechtěl. A tak co udělal?

Poslal k papežovi, nebo k biskupovi Balámovi, který byl úplatným prorokem, jedním z těch, kteří milují peníze víc než Boha. A ten král Balák mu řekl: „Jestli sem přijdeš a uvrhneš kletbu na tento lid, udělám z tebe velkou osobnost.“

4. Mojžíšova 22:6

196 A Bůh k Balákovi promluvil. Aj, zajímalo by mě, jestli náhodou (chtěl jsem říct k Balámovi)... zajímalo by mě kolik takových Balámů se dnes na světě nachází? Metodistických kazatelů, baptistických kazatelů, katolických kněží (Pro slitování!), kteří ví, že Bůh... Jestliže čtete ty stejné dějiny a tu stejnou knihu, kterou čtu já — Balám. Všimněte si. On potom řekl: „Pojď sem a uvrhni kletbu na tento lid.“

A Balám řekl: „Zeptám se Boha.“

Bůh řekl: „Nechod' tam.“

4. Mojžíšova 22:17

A on druhý den ráno šel a řekl to tomu knězi, nebo tomu králi. A on se vrátil a řekl: „Ó, udělám z tebe velkého muže.“

Ale Balám na tom trval a Bůh řekl: „Jdi tedy. Jdi.“

197 Vidíte, pokud nebudete následovat pravdu... Vy si myslíte, nikolaité, že kvůli tomu, co Bůh pro vás udělal, že může dělat... Existuje originální pravda. A vy jednáte na základě dopuštěné Boží vůle. Říkáte: „Bůh nám dává Ducha svatého,“ nebo „...On nám žehná a jsme pokřtěni ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého.“ Vy Balámovci! Balámovo učení.

198 Bůh mu řekl, potom co se zachoval tak arogantně. On ho prostě nechal jít, aby se sám oběsil. Musíte se vrátit k pravdě, k fundamentální pravdě. Zpět k Bibli. „Ó, On nás požehnal a...“

4. Mojžíšova 22:20

Ó, já to vím. On to udělal. Řekl Balámovi, řekl: „Pokud chceš jít, jen si jdi, pokud si k tomu zavázán, abys tou cestou šel, a chceš jít cestou své organizace, jdi. Pokračuj.“

Matouš 16:18

199 A tak Balám vyrazil — vyskočil na svého mezka (nebo ne na mezka; na svého osla) a odjel. A ihned, víte, anděl Páně se mu postavil do cesty, a víte, ten prorok (ten papež, biskup, kardinál, čímkoliv on byl), on byl na tyto duchovní věci tak slepý — on si myslel, že bude povýšen, protože žil u řeky Eufrat. Myslím, že on si myslel, že to bylo nějaké dědictví jako: „Na této skále postavím svou církev,“ (Petr) nebo na nějaké skále, která byla v Římě nebo něco takového.

200 Ale když přijel na to místo, stál tam anděl s vytaseným mečem, a on byl tak slepý, že ho neviděl. A ten mezek mu přitiskl nohu ke zdi. Ale on na něm jel dál a anděl se mu znovu postavil do cesty. (Bůh bude blokovat každé dveře.) A ten mezek se stále točil dokola. A on seskočil a vzal svou hůl, a začal ho tou holí tlouct — toho malého osla, který tam ležel a dostával rány do hlavy.

4. Mojžíšova 22:30

201 A já vám ukážu, co ho změnilo, co mu s jeho nápadem... nebo, co mu řeklo, že byl na omylu. Bůh dovolil tomu mezkovi promluvit v jazycích. Ne mezkovi; to byl osel. Neříkám, že to byl mezek. On by takovou *vlastnost* mít nemohl, protože to je kříženec. Ale osel byl originální semeno.

202 Moáb byl: „Znamení už skončila. Všechny věci patří minulosti.“ Izrael měl znamení, která jej provázela. Ale tenhle malý osel se otočil a řekl: „Copak jsem nebyl tvým oslem? Copak jsem někdy...?“

4. Mojžíšova 22:28–30

A ten zaslepený biskup, který na něm seděl, stále toho mezka bil; a ten mezek s ním začal mluvit v neznámých jazycích.

A on řekl: „Ano, jsi můj osel.“

4. Mojžíšova 22:30

„A copak jsem tě nenosil, nebo copak jsem tě někdy neposlechl?“

4. Mojžíšova 22:29

„Ne, nikdy. Ale kdybych měl meč, tak bych tě zabil. S tím shromážděním bych skoncoval. Jsem na cestě, abych tam tu bandu holy rollers zastavil, aby touhle zemí neprošli. I s tebou bych zatočil,“ rozumíte?

A hned víte, on se náhodou rozhlédl. Pomyslel si: „No, to je zvláštní. Slyším toho mezka, jak mluví.“ Ó, Baláme!

Daniel 5:5, 12

203 Vidíte, Bůh vždycky mluvil k lidem v neznámých jazycích. On to udělal ve dnech... Řeknete: „To platí jenom pro letniční.“ Ó, ne. Ne, ne. Na Balsazarově hostině On hovořil v jazycích — napsal to na stěnu. Oni tam měli muže, který měl dar výkladu, a tak jim to vyložil a řekl jim, co to znamenalo. Dnes to je stejné.

204 A tak, jelikož tam nebyl žádný vykladač, Bůh prostě toho starého Baláma nechal, aby se z toho kardinála probudil a uvědomil si, co to je. A víte o tom, že ten slepý člověk pokračoval i přesto dál? Jistě. Takhle

to dělají i dnes, je to to samé — ti Moábci, nikolaité, pokračují v tom rovnou dál. A oni tam v tom dál pokračovali. A on šel...

205 A teď to sledujte. Kdyby měl Bůh brát ohled na fundamentalismus, tak by byl zavázán k tomu, aby požehnal Moábovi, protože, všimněte si, Balám postavil sedm oltářů. To je přesně — číslo sedm, sedm věků církve. Vidíte to duchovní uplatnění?

4. Mojžíšova 23:1

No, podržte si teď tu myšlenku, duchovní uplatnění. Za minutu se dostanu k tomu tvrdému oříšku, rozumíte, k tomu duchovnímu uplatnění. Sedm oltářů, sedm býků (čistá zvířata) a sedm beranů, hovořících o příchodu Krista, stovky let předtím, než On přišel.

206 Ale oni věřili... Čemu věřili? Oni věřili v Boha Jahve. A čemu ještě věřili? Věřili, že mají být obětována čistá zvířata. Je to tak. A tvrdili, že věří, že přichází Mesiáš, protože obětovali samce ovce, což je beran. Je to tak?

207 Seznamte se jednou s baptisty. Zjistíte, jestli nedělají totéž. Je to přesně tak. No, tedy, jaký je v tom rozdíl? Tady Izrael v údolí na úpatí hory obětuje tytéž oběti, které oni obětovali tady nahoře, modlí se k tomu stejnému Bohu. Copak nevidíte ty nikolaity? Ty křížence? Vidíte to? A copak nevidíte ty opravdové duchovní? Jaký byl mezi nimi rozdíl? Jeden z nich měl znamení, která ho provázela. Ten druhý měl formu; zatímco ten byl provázen znameními.

Zjevení 2:14, 15

208 A ta samá věc se stala tady. Nicejský koncil, nikolaité, formální křesťanství; a Duch svatý se vrací a říká: „Máš uprostřed sebe Balámovo učení,“ vidíte. „A já nenávidím skutky nikolaitů, tato učení, která oni měli, protože to je Balámovo učení, který učil Izraelské děti tak, aby klopýtli.“

4. Mojžíšova 22:12

209 Jak to dělal? Potom, když tam vystoupil, aby ten lid proklel, Bůh řekl: „Já ti svážu jazyk. Nemůžeš říct nic víc než to, co ti řeknu. Nemůžeš proklít to, co já jsem požehnal.“

210 A tak on pohleděl tam do údolí. A podívejte se na toho pokrytce. Ó, mohli bychom u toho zůstat hodně dlouho, vidíte. Podívejte na toho starého krále Baláka, na vůdce toho všeho. On řekl tomu falešnému prorokovi, řekl: „Jdi tam dolů a podívej se na ně zezadu.“

²¹¹ To je způsob, jak tyto velké církve rády mluví o té Boží malé menšině: „Víš co? Hochu, já znám jednoho z nich. Víš, co provedl? Udělal tohle a udělal tamto. To jsou ti letničtí. Jistě.“

Ó, ale kdybyste věděli pravdu o nich samotných; jenže noviny a tak dále o tom mlčí. Ale ať jen nějaký malý letničtí někdy udělá chybu, a sledujte, jak o tom celá země bude veřejně žvanit. Jistě. Ano, pánové.

Ale všimněte si. On řekl: „Podívej se na ně zezadu, z té nejhorší strany.“

²¹² Balám řekl: „Ano, podívám se na ně zezadu, z té špatné strany, co oni dělají. Právě to udělám. Podívám se na jejich ošklivosti, jejich nedobré věci.“ Protože kdyby se díval na ty nedobré věci — oni dobří nebyli. To je pravda. Oni se provinili každým hříchem na seznamu.

²¹³ Ale co on nedokázal uvidět, selhal v tom, že neviděl tu udeřenou Skálu, toho bronzového hada, tu radost Krále, která byla mezi nimi a uzdravení, znamení, zázraky a ten ohnivý sloup, který nad nimi visel. Ten slepý prorok to nedokázal vidět. Ne, pánové. Ale ukazoval tu jejich špinavou část. „No, znám jednoho, který běhal za manželkou jiného muže. Já to vím... On ukradl nějaké peníze.“

Je to pravda. Je to tak. Já to připouštím. Ale mezi nimi byly ty stejné věci, ale oni o nich nemluvili, vidíte. A tak prostě ukazují tu nejhorší část.

4. Mojžíšova 24:4, 9

²¹⁴ Ale On řekl, Bůh řekl: „Mluv jenom to, co ti já řeknu.“ A Balám vešel v Ducha, upadl do transu, a místo proklínání Izraele, mu požehnal! Amen. Tady to bylo.

4. Mojžíšova 23:21

²¹⁵ Tedy, kdyby Bůh měl nějaké odškodnění... nebo respekt vůči fundamentalizmu — těmto vysokým školám, velkým seminářům a akademiím, a Ph.D a D.L.D. a, ó, a všem různým doktorátům — no, co... kdyby na tyto věci bral ohled, no, pak by je musel respektovat, rozumíte. Ale On respektoval a už požehnal těmto lidem požehnáním, protože ten Duch, ten Král... Oni říkali, že tam v tom táboře bylo zvolání Krále. Jakého? Jakého *Krále*? Krále svatých! Výkřiky a radost. A kvůli čemu? Kvůli jinému království.

4. Mojžíšova 23:8, 9

²¹⁶ Dokážu vám, že oni nebyli denominační. Chcete, abych to udělal? Myslím, že jsem si tu ohledně toho poznamenal místo Písma. Ano, přátelé. Dovolte mi, abych vám to dokázal, že Izrael tím nebyl. Otevřeme si 4. Mojžíšovu, abyste prostě viděli, že oni nebyli denominační. No,

Moáb byl velkou denominací. Půjďme do 4. Mojžíšové 23:9. Vezmu s tím i 8. verš.

Jak mohu proklínat, když ho Bůh neproklel, jak mohu zlořečit, když Hospodin nezlořečí?

Poslouchajte, co on řekl:

Jak na něj hledím z vrcholu skal [To je Bůh. Ne tam z údolí, ale z vrcholu skal. Ó! Jeho oči jsou obráceny na vrabce, a já vím, že On nade mnou bdí.]... ***jak na něj hledím z vrcholu skal***, [Amen! Ne odněkud... zpoza nějakého údolí, abyste je mohli vidět zezadu. „Já vidím celek,“ řekl Bůh.]

... jak na něj hledím z vrcholu skal, pozoruji jej z návrší, hle, je to lid, který bude přebývat odděleně, mezi národy nebude počítán.

²¹⁷ Stačí to? Oni nebyli denominací, národy. Ó, oni byli tuláky, žili ve stanech, na ulicích, tam na rohu ulice, taková malá misie. Když se opozdí se zaplacením nájmu, tak je vyhodí. Bůh chtěl, aby šli někam jinam, rozumíte, tuláci.

²¹⁸ Tam na Jamajce, před nedávnem, byl tam jeden znamenitý letniční doktor teologie a řekl: „Ó, Pán tu ranou Letniční církev požehnal. Oni nic neměli.“ Řekl jsem: „To byli prostě téměř tuláci.“

On řekl: „Bratře Branhame.“

Řekl jsem: „Ano, bratře.“ Já ho miluju, je to skvělý bratr.

A on řekl: „Chtěl bych ti ukázat, kde se mýlíš.“

²¹⁹ Řekl jsem: „Ó, budu za to tuze rád. Vždycky se chci dozvědět, kde jsem na omylu, protože Bůh ví, že já na omylu být nechci.“ Řekl jsem: „Pokud jsem na omylu, samozřejmě to chci vědět, bratře. Děkuji.“

On řekl: „Ty neustále vychvaluješ ty letniční lidi.“

Řekl jsem: „Ano.“

²²⁰ On řekl: „Oni udělali tu nejhorší chybu, jakou mohli udělat, když prodali své majetky.“ Řekl: „Když pak nastalo pronásledování, tak oni ani neměli domovy, kam by se mohli uchýlit. Neměli žádné místo, kam by mohli jít, a tak se toulali z místa na místo.“

Řekl jsem: „Přesně taková byla Boží vůle.“

On řekl: „Proč?“

221 Řekl jsem: „Kdyby měli domov, tak by se vrátili. Ale oni museli chodit sem a tam a museli všude šířit tu novinu, že Duch svatý sestoupil. Neříkej mi, že Bůh dělá chyby. On nikdy chyby nedělá. On ví, jak to má udělat. Oni prodali svoje majetky a stali se tuláky a všude tu zprávu šířili.“ A řekl jsem: „Ta zvěst se tehdy díky těm tulákům, kteří se vzdali všeho, aby měli Ducha svatého, rozešla po celém známém světě.“

222 Ti lidé nepatřili k denominaci, vidíte. A teď si pamatujte, denominace je věcí, kterou Bůh označuje za věc zanesenou Balámovým učením.

Zjevení 2:14, 15

223 Potom tedy, když je nedokázal dostat do této denominace, víte, co Balám udělal? Poslouchejte teď pozorně. Blížíme se k závěru. Co teď Balám udělal; udělal přesně tu samou věc, kterou udělali tady na Nicejském koncilu. A proto Bůh řekl: „Máš Balámovo učení a nikolaity.“ No, nikolaité, to byli lidé, kteří vyšli a chtěli založit organizace, a tak dále, což nakonec...

224 Kolik z vás ví, že to je pravda? Já říkám organizace. To je přesně Boží pravda. A nakonec založili tu největší organizaci na světě. Co to bylo? Katolická... Co znamená slovo „katolická“? Celosvětová. Organizace, celosvětově zorganizována. Všechny tyto malé věci musí vstoupit do jedné církve. No, pokud si všimnete... Ó, vy prostě pokračujete dál.

Zjevení 17:2

225 Podívejte. Čím byl Babylon? Kdo založil Babylon? Nimrod. Co on udělal? Postavil vysokou věž a veliké město; a přinutil všechny ostatní města, aby tomuto městu platily daň — té organizaci. To je pozadí této záležitosti. Jistě. Přešlo to rovnou do toho církevního věku a znovu se to zorganizovalo, a byly do toho uvedeny celé národy. A přímo tady je řečeno: „nevěstka, která všechny národy opila vínem svého smilstva,“ jejího cizoložství, které páchala — tvrdila, že je křesťanka, a rozdávala takový neřád jako: katechizmy, modlitební knížky a všechno ostatní. A protestanti přišli přímo s tou stejnou věcí, a následovali je v jejich šlépějích. Dobře.

Zjevení 2:14

226 Pojdme teď ještě o kousek dál. Dobře. On teď říká, že to byla Balámová učení. Co udělal Balám, když zjistil, že nemůže Izrael proklít? Řekl Balákovi, že by to byl dobrý nápad, kdyby ty lidi pozval na slavnost jejich boha. Oni tam pořádali velký festival. Byli... který tam měli mít.

A ten festival se jmenoval svátek Baal-p-e-o-r-a, Baal-peor, myslím, že — peor, Baal-peor. To byl svátek za účelem uctívání.

Zjevení 2:14

A Balám řekl: „No, řeknu ti Baláku; dobře ti poradím. Pokud jen... Bůh je neprokleje. S tím se nedá nic dělat. A tak ti řeknu, co uděláme. Zbavit se jich nedokážeme, ale jestli je tam pozveš, tak tu celou věc otočíš ve svůj prospěch.“ Vidíte, přesně, přesně to, co udělal Konstantin, dokonale. A proto to „Balámovo učení“.

227 Co udělali? Pak se Balákovo učení dostalo mezi Izraelce. A oni pozvali všechny ty Izraelce na ten velký svátek, na ten velký mejdan, který měli. Ó, na nějakou velkou party, tancovačku, kterou tam měli. A když tam přišli, no, ti izraelští muži začali pokukovat po těch krásných, sexy oblečených moabských ženách. Ano. Ony nebyly jako tam ty jejich obyčejné dívky. Ó, ony vypadaly krásně! Aj, jak byly vyšňořené, a, ó, jak se dokázaly předvádět! A oni se na to dali nachytat a začali smilnit.

Zjevení 3:1

228 A Balám věděl, že když je Bůh neprokleje, tak on je přetáhne na tuto denominační stranu a způsobí, že Boží hněv je tak jak tak zničí. Ať je Bůh zničí sám, pokud se mu jen podaří je odtáhnout z cesty pravdy. A jakmile ji opustíte a stanete se jen členy nějaké církve, místo toho abyste přijali křest Duchem svatým, tak jste mrtví! (Neříkám to kvůli vám, ale nahrává se to na pásek. Nechám to na chvíli vsáknout.) Mrtví! „Máš jméno,“ řekl to tady Lutherovi v Sardském věku. Slovo „Sardis“ znamená „mrtvý“. „Máš jméno, že žiješ, ale jsi mrtvý.“ To řekl Bůh, vidíte?

Zjevení 3:6

229 A když spáchali duchovní smilstvo, ta církev se místo křtu Duchem svatým, provdala za denominaci, tak se stali mrtví. Tady to máte. To je to, co říká Bible. To řekl Bůh, který mluví k těm církvím.

4. Mojžišova 25:9

230 Chci vám tady něco přečíst, co... A co udělal Bůh? No, když se dopustili této špatnosti a upadli do cizoložství, Bůh zabil dvaadvacet tisíc z nich najednou. Čtyřicet dva tisíc za spáchání cizoložství.

231 A o čem je tady řeč v církvi? O duchovním cizoložství, že vyznáváte, že jste křesťany a stále žijete jako svět. Ó, bratře, přijmi Ducha svatého.

232 Opust' ta stará vyznání víry a takové věci. Ony jsou mrtvé (odřikávání apoštolského vyznání víry nebo nějakého jiného vyznání a odřikávání několika modliteb z modlitební knížky nebo něco

takového.) Ježíš nikdy neřekl svým lidem, aby odříkávali modlitby. On řekl: „Modlete se. Modlete se.“ Dobře.

233 Tedy, Konstantinova slavnost — právě jako v případě Baláma. Teď sledujte. Konstantin měl pohanskou slavnost, jako ta Baláмова pohanská slavnost. Dobře. Pergamon byl pozván. A všimněte si teď. (Mám tady něco poznamenáno. Ale teď to vynechám. V pořádku. Dobře. Snažil jsem se tady najít tu poznámku, kvůli něčemu, co jsem si poznamenal.) Pergamon byl pozván. Dobře. Oni byli pozváni na slavnost po tom Nicejském koncilu.

234 Byli pozváni na slavnost zimního slunovratu, což znamená slunce, uctívání slunce, což byl pohanský bůh — a to vychází na 21. prosinec, na nejkratší den v roce. A tato léta... ten čas se neměnil až do 25. prosince. Oslavovali to všichni pohané, narozeniny boha slunce.

235 Narozeniny boha-slunce byly v nejkratším dni v roce, 21. prosince. A každý, kdo četl dějiny o církvi, ví, že pohané v ten den konali náboženské obřady. Konaly se oslavy.

236 No, Římané měli... oni pořádali velké hry v římském cirkuse. Kolik z vás to tady vidělo, jak se to *jmenovalo*, před nedávnem to tu promítali? „Ben Hur“, vidíte? Tedy, římský cirkus, to právě měli Římané na tento den slunce, na památku narození boha-slunce, vidíte? A teď...

237 A oni tam udělali velikou slavnost a pozvali ty nikolaity, aby přišli. Ó, není to dokonalé? „Balámovo učení, které je mezi vámi,“ vidíte, říká Pergamonu, co oni *tam* měli. Velké závody. Oni si tam mysleli, že... tito nikolaité si mysleli: „No, to je skvělé. Tenhle velký svátek je slaven každý rok?“

„Ano.“

238 A tak potom s pozváním k takzvanému arcibiskupovi, nebo kýmkoliv on tehdy byl, a vším možným, se usnesli, že to bude natrvalo — vnesli smilstvo, vnesli cizoložství, a zformovali Katolickou církev, která je... každá protestantská denominace je jejím členem, organizace. Bůh nemá žádnou organizaci, a takové označení nenávidí. Říká to Bible. A když to udělali, co se stalo?

Zjevení 2:14

239 Oni teď řekli... Museli na to najít duchovní uplatnění. A tak změnili narození Pána Ježíše, narozeniny S-y-n-a Božího z dubna — o čemž ví každý dobrý písmák, a každý, kdo má duchovní zjevení, že On se narodil podle času přírody, když se rodí beránci a všechno ostatní, tedy v dubnu — dlouho před 25. prosincem, a přesto uctívají Vánoce.

Teď je to Santa Klaus, a co... Ó, pro smilování, vidíte, je k tomu přidáváno stále víc pohanských slavností. Toť prostě vše. Tady to máte. Balámovo pozvání. „Máš uprostřed sebe Balámovo učení.“ Tady to je. Ó, Bože! Zjev to, Otče. Narození z dubna až...

²⁴⁰ Tedy, historik říká, že všechny důkazy... že Ježíš se narodil v dubnu, když přichází veškerý ostatní život. Ale oni to změnili na 25. prosinec, pět dnů po tom, vidíte, po tom pohanském bohu, aby mohli své ceremonie sloučit — pohanství s křesťanstvím. A katolicismus není nic jiného než snůška pohanských pověr smíchaných s tím, co křesťanství odmítlo. Je to tak. To je pravda. A protestanti, kteří se tomu podrobili, jsou přesně dcerou té matky prostitutky. Je to přesně tak.

²⁴¹ A tak, Bože pomoz nám, abychom byli opravdu protestujícími proti všemu, co není zbožné. Ó! A aby na to měli duchovní uplatnění, víte, co o tom řekl biskup? Biskup řekl: „Máme právo to dělat, protože On je Sluncem spravedlnosti.“ Ha!

5. Mojžišova 19:15; Matouš 18:16; Matouš 28:19; 2. Korintským 13:1

²⁴² Ó, oni si našli zadní vrátka, tak jak to udělali v případě Otce, Syna, Ducha svatého v Matouši 28:19. To je totéž. Přesně. Jistě, našli si skulinu. Musí si najít nějaký druh duchovního uplatnění, vidíte. Ale to ne... Bible říká: „Ať je každé slovo potvrzeno výpovědí dvou nebo tří svědků.“ To řekl Bůh. On to řekl třikrát. Jestliže Bůh vezme... Aby potvrdil ještě něco dalšího, On vzal Petra, Jakuba a Jana. Vše, co udělal, On měl dva nebo tři svědky, aby tím dokázal všechno, co dělal, a to celou cestu napříč Písmem. To je pravda.

²⁴³ Ale vidíte, ty malé věci se tam musí vloudit, aby to tak mohli vzít, že to tak je. Bůh to věděl před založením světa. Oni to tam tak pochopili, to duchovní uplatnění. „Protože On je S-y-n-e-m³ Božím, vezmeme jednoduše pohanské narozeniny s-l-u-n-c-e, a uděláme z toho narozeniny S-y-n-a, protože On je Sluncem spravedlnosti.“ Ó! Víte, že protestanti se stále na něco takového nechávají nacytat? Jistěže ano. Vytáhnou to přímo z Písma a uplatní někde jinde.

Zjevení 2:14–17

²⁴⁴ Ó! Zastavme se tady na minutku. Dobře. Je tady jedna malá věc, ke které bych se chtěl dostat. Přejdeme rychle rovnou k tomuto poslednímu verši. Můžeme to udělat? Budu už teď hodně pospíchat a dotkneme se z toho jenom těch hlavních bodů. Dobře. Kde teď jsme?

³ Br. Branham hláskuje, protože obě slova (syn i slunce) mají v angl. Stejnou výslovnost.

Ale mám proti tobě to málo... Balámovo... [Dobře. To jsem probral.]

Tak i ty máš lidi, kteří drží učení nikolaitů...

Čiň pokání. Jinak k tobě brzy přijdu a budu s nimi bojovat mečem svých úst.

Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.

245 Aj! Když to tady Konstantin udělal, bylo to... když zorganizovali ten velký festival... právě jsem... Začal jsem se od toho vzdalovat. Počkám, předtím než to přečtu, protože Duch svatý mě nabádá, abych se vrátil zpět. Proto jsem udělal to, co jsem tehdy udělal. On řekl: „Nezamlč to.“ Tady se to vrací. Dobře. Důvod, proč... Když oni zorganizovali tuhle velkou věc, chtěl bych vám říct, co se stalo, abyste tomu porozuměli. To bylo zrození postmilenizmu, protože církev zbohatla. Ona byla bohatá, jak jen mohla. A co to znamenalo? Byla u moci! Byla nad státem. Stát a církev byli pohromadě.

Matouš 4:8; Lukáš 4:5

246 Tedy, Bůh s královstvím? A copak Ježíš neřekl, že oni...? Každý z těch národů patřil jemu, řekl to Ježíš, a tak... ukázal mu království světa a řekl: „Všechna mi patří. Dělán si s nimi, co se mi líbí.“ A pak sjednotíte Boha s ďáblem dohromady? Ó, to nejde udělat! Opravdu ne. A proto stát je zorganizovaný; a Bůh ne — tyto organizace. Opravdu ne. Tohle udělat nelze.

247 Ale oni to tehdy měli, měli svou církev, kterou nazvali křesťanstvím. Sjednotili ji s tím národem, samotný císař Říma, a všichni ostatní. A nad tím vším byl ten velký biskup, který byl... Později ho nazvali papežem. Ale tehdy byl biskupem, a Bonifác III. byl tím, který se stal prvním papežem.

248 A pak shledáváme, že on se tam posadil jako... opravdový papež nad... jako bůh, kterého měli v lidském těle. Oni měli velký oltář. Měli velké bohatství. Měli velké mohutné mramorem vykládané oltáře a vyzdobené drahokamy a tak dále, nad tím vším. A měli velké kostely. Oni ovládali stát.

249 A víte co? Roznesla se zpráva, že to bylo milénium; že všechna zaslíbení daná těm ubohým Židům, že Bůh je opustil (o čemž On řekl, že to nikdy neudělá); a oni se snažili zavést milénium před příchodem Pána Ježíše. Milénium bude nastoleno až tehdy, když přijde Ježíš.

250 To je místo narození postmilénia. A proto katolíci až do dnešního dne neučí o příchodu Ježíše. „To vše je v církvi. Tohle je milénium. Církev všechno vlastní. To je to.“ Vidíte, postmilénium (ó!), bez návratu Ježíše Krista. Tohle trvalo až do zavraždění Konstantina; došlo k tomu mezi rokem 312 a... 312 až 606 po Kristu. Potom byl Bonifác III. ustanoven celosvětovým biskupem neboli papežem nad celosvětovou církví.

Zjevení 2:17

Myslím, že skončíme tento verš, a pak to ukončím. Sláva Bohu. No, chvíli jsem vás pozdržel. Ted' sedmnáctý verš:

Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvim: tomu, kdo vítězí, dám jíst tu skrytou manu a dám mu bílý kamének a na tom kaménku napsané nové jméno, které nezná nikdo než ten, kdo je přijímá.

Počkáte raději do zítřejšího večera nebo to probereme teď? [Shromáždění odpovídá: „Ted'.“] Dobře. Nebeský Otče, prosím Tě, abys teď lidem dovolil, aby tomu porozuměli, ve jménu Pána Ježíše, aby mohli všude porozumět, i tam, kam přijdou tyto pásky, aby mohli poznat, že jsem to řekl kvůli tomu, že se jedná o Božský výklad, který jsi mi dal. Amen.

Zjevení 2:1, 8, 12, 17

251 „...ten, kdo vítězí...“ Zaprvé bych vám rád připomněl, že každé z těchto poselství je adresováno ne církvi, ale andělu církve. Ohlédněte se tady dozadu, to první, církvi v Ef... „Církvi... andělu církve v Efezu...“ Souhlasí to? Dobře, ten další věk církve, 8. verš: „...andělu církve ve Smyrně...“ Dobře. A 12. verš: „...andělu církve v Pergamonu...“ Je to tak?

252 Poselství je adresováno vůdci té církve. Ať Bůh pomůže takovému muži, který by od toho poselství odešel. To bylo předáno andělu. A ten anděl byl v Jeho ruce, pod Jeho vlastní kontrolou, a On uděloval tuto prospívající moc pocházející od Něho, z Jeho pravé ruky.

253 Oni jsou Jeho pravici; to znamená, že jsou pod svrchovanou mocí, zatímco se nacházejí tady na zemi, protože jsou světly pocházejícími od Něho, která dávají světlo tomu věku církve, rozumíte. „Andělu církve,“ je to adresováno hvězdě toho věku, která je za to zodpovědná. Ten anděl církve ponese zodpovědnost za to, kdyby nekázal Slovo. Je to tak. A ten anděl se za to bude muset před soudem zodpovídat.

²⁵⁴ Kolik z vás si pamatuje to vidění, které tu nedávno bylo o... Podívejte. Když jsem ležel tam na posteli a Duch svatý přišel a já jsem se ohlédl, byla tam moje manželka. A já jsem tam ležel a pak jsem vystoupil tam do té přítomnosti a uviděl jsem všechny ty lidi. Vzpomínáte si, jak jsem vám to vyprávěl? Všichni si na to vzpomínáte, vidíte. A řekl jsem: „No, to jsou...?“

On řekl: „Oni jsou tvoji.“

A já jsem řekl: „To jsou všechno Branhamovi?“

On řekl: „Ne.“ (Byly jich tam miliony.) On řekl: „To jsou tebou obrácení.“

A já jsem řekl: „Obrácení?“

„... ta žena, kterou jsi tam tolik obdivoval — ona byla mladá a krásná.“
Řekl: „Bylo ji přes devadesát let, když jsi ji přivedl ke Kristu.“

A řekl jsem: „Ó,“ řekl jsem, „a já jsem se toho bál.“

A on řekl: „My tady čekáme na Pánův příchod.“

Řekl jsem: „Chtěl bych Ho vidět.“

²⁵⁵ Odpověděl mi: „Teď Ho vidět nemůžeš.“ Ale řekl: „On brzy přijde. My na Něj čekáme. Ale když přijde, On přijde nejdřív k tobě a ty budeš souzen podle Evangelia, které jsi kázal. A my budeme tvými poddanými.“

„No,“ řekl jsem; „myslíš tím, že jsem za všechny tyhle lidi zodpovědný?“

„Za nás všechny.“

Řekl jsem: „Dobře, budou všichni...?“

On řekl: „Ty ses narodil jako vůdce.“

Zeptal jsem se: „No, všichni budou zodpovědní?“

Řekl: „Každý vůdce.“

Řekl jsem: „A co svatý Pavel?“

Řekl: „On bude zodpovědný za svůj věk.“

„No,“ řekl jsem, „já jsem kázal to stejné Evangelium jako on.“

²⁵⁶ A miliony hlasů se ozvaly a řekly: „V tom odpočíváme.“ Tady to máte — odpočinutí.

A tak ten anděl Boží, ten posel k církvi, pokud to Slovo nekáže, je za to zodpovědný. Dobře.

Zjevení 2:17

257 „Skrytá mana.“ Chtěli bychom teď podat výklad podle našeho nejlepšího porozumění. Čeho je skrytá mana předobrazem? Skrytá mana byla manou, která byla uchovávaná na tom místě... jako chléb předložený v Bibli, on byl určen jenom pro kněze. Kolik z vás to ví, rozumíte?

258 Tedy, to nebylo pro... Oni měli chléb pro shromáždění, ale byl zvláštní chléb pro kněze. Souhlasí to? To je zvláštní chléb. Zvláštní chléb — skrytá mana. A co to je?

Jan 6:48, 50

259 Kdo je naší manou? Kristus. Dobře. Svatý Jan 6. kapitola, 48. až 50. verš, pokud si to poznamenáváte. Ježíš řekl, že byl chlebem života, který přišel od Boha z nebe, tou manou. Tedy, co je ta skrytá mana? Je to mana, která není dána pro celé shromáždění.

260 To zjevení je vylito na anděla církve, to zjevení Slova, vidíte. Zjevení Slova je dáno andělu toho věku, protože je přede všemi skryto a znovu zjeveno (ta skrytá mana) tomu... je to adresováno andělu církve, rozumíte. Pochopili jste to? Je to trošku větší zjevení, čím je Kristus, možná trochu vyšší povolání.

261 Zajímalo by mě, jestli to Luther rozpoznal? Zajímalo by mě, jestli to rozpoznal ve své době Wesley? Ó! Zajímalo by mě, jestli to rozpoznal svatý Martin? Ireneus? No, víte, církev tyto muže ani neprohlásila za svaté. Oni pro ně svatí nebyli, ale oni byli těmi, kteří byli provázeni znameními. Oni si vzali své vlastní biskupy, a tak dále, a ty kanonizovali.

262 Před nedávnem si tu šla jedna žena do anglického knihkupectví koupit knihu „Život svatého Martina“. A když řekla svatý Martin... Tamta osoba přistoupila k regálu a řekla: „On v dějinách až tak moc známý není. On nebyl kanonizovaný,“ vidíte, až do dnešního dne. Ale Bůh jeho jméno zná. Bůh ví, kdo to je, rozumíte. A v tom je ten rozdíl.

Matouš 20:26; Matouš 23:12; Marek 10:43; Lukáš 14:11; Lukáš 18:14

263 Někdo chce své jméno v něčem velikém; ale Boží lidé se takovýmto věcem vyhýbají. Oni nechtějí ty super velké věci a něco významného a velkého. Oni chtějí být pokorní — pokoru. Cesta nahoru je cesta dolů. „Kdo se poníží, bude povýšen; kdo se povyšuje, bude ponížen.“ Pokořte se. Nesnažte se být něčím velkým. Snažte se být něčím malým, ale buď tím, čím jsi, rozumíš. Buď v Božích očích malý;

bud' malý ve vlastních očích. Ať všichni ostatní jsou výš než ty. „Ať ten, kdo chce být mezi vámi veliký, se stane služebníkem všech.“

²⁶⁴ Kdo by mohl být větší než Ježíš Kristus, který se přepásal a umýval nohy učedníkům? On se stal poskokem, který umývá nohy. Bůh nebes, Stvořitel nebe a země, umýval špinavé nohy rybářům — zašpiněné od hnoje a špíny a prachu z cest, kde to jejich šaty všechno zametaly, a On to umýval. Sluha umývajících nohy, to byl On.

A pak si myslíme, že jsme něco. Musíme být doktor Ph.D, ten a ten. Ó! To není Kristus. To neodráží lásku... laskavého Ježíše Krista. On se stal služebníkem všech. To je pravda. Dával nám příklad, abychom to dělali i my jeden druhému, jak On to dělal nám. Ó, to je můj Pán.

²⁶⁵ Co Jej dělá velkým? To, že se sám stal malým, vidíte. To je to, co Ho udělalo tak velkým. Měl jsem v mém životě tu výsadu se setkat s některými významnými lidmi, a měl jsem výsadu se setkat s lidmi, kteří si mysleli, že jsou významní. Opravdu významný člověk usiluje o to, abyste si vy mysleli, že vy jste ti velcí, a on že je nic, vidíte; setkal jsem se s králi a tak dále a muži, kteří jsou opravdu významnými muži.

Setkal jsem se s opravdu věrnými křesťany, jejichž oděv byl samá záplata, a podobně. A někteří přistupují ke kazatelně jako ke krabici na nářadí, a pak... Vidíte? Ó! Dobře, asi tolik... Dobře.

²⁶⁶ Skrytá mana, něco trochu speciálního. Co je na tom speciálního? Ne něco, co by... Požehnání Ducha svatého? Ó, ne. To je pro celé shromáždění. Ale skrytá mana byla zvláštním zjevením, protože on měl vyučovat ostatní, vidíte. Bylo to trochu větší poznání Písma, aby mohl vyučovat ostatní. To se od něj očekávalo. Souhlasí to?

²⁶⁷ Nikdy nebudete žít výš než váš pastor. Zapamatujte si to, rozumíte; a tak... protože on je pastýřem, který vás krmí. Jestliže je pastýřem, on musí vědět, kde se nachází mana jako pokrm pro ovce. Souhlasí to? Tedy, něco trochu speciálního!

Zjevení 2:17

²⁶⁸ Sledujte to teď na chvíli — to zjevení, ta skrytá mana. Teď bílý kámen; on obdrží bílý kamének, ten anděl bude mít — bílý kamének. To je skála, že ano? To souhlasí — čistota.

Matouš 16:18, 19

²⁶⁹ On jednou potkal jednoho muže, který se jmenoval Šimon, a změnil jeho jméno na „skála“, Petr. Proč? On měl klíče. Souhlasí to? On změnil jeho jméno, a udělal z něj skálu. Je to tak? Petr měl ty klíče, protože... on byl tím, který měl klíče od království.

270 Nové jméno, nové jméno napsané na té skále, které nikdo nezná, jenom on sám. On ví, kdo je, ale nemůže to říct ostatním, vidíte? Nikdo kromě něj to neví, vidíte. Petr věděl, že má ty klíče, ale neslyšeli jste ho, že by se tím chlubil. Lidé, kteří se chlubí, čím jsou, obvykle nejsou ničím.

271 „.... bílý kámen, a na něm nové jméno.“ Ne jeho vlastní jméno, ale on je někým jiným, a to ví jenom on sám. Ten, kdo má ten kámen, to jméno, vidíte. Tu zvláštní manu, aby krmil církev, zapamatujte si to.

272 Zapamatujte si, kdy k tomu v této církvi došlo. Toto bylo zjeveno v tom stejném věku, v tom samém čase, kdy si ti nikolaité ustanovili hlavu své církve, papeže; a dali pod něj oltář z bílého kamene — mramorový oltář (Je to tak?); a obložili to cvočky a takovými věcmi, které pro něj byly vzácné. Ale tento anděl Páně věděl, kým byl; byl synem Božím skrze zjevení Ježíše Krista.

Zjevení 2:17

273 A když nikolaité nastolili svého vůdce a pod nohy mu dali mramorový kámen, vidíte, Bůh ustanovil svého Duchem naplněného vůdce pro svou Duchem naplněnou skupinu — svého anděla — a položil na něj pečeť jména. Ale on je nesmí zjevit. Musí si to nechat pro sebe, vidíte. Nikdo to neví, jenom on sám. Skrytá mana, kámen, nové jméno, které nikdo kromě jeho samotného nezná; a to bylo adresováno andělu té církve.

Jan 10:37, 38

274 Zajímalo by mě, jestli to Luther věděl? Zajímalo by mě, jestli to věděl Wesley? Zajímalo by mě, jestli to věděli ti ostatní velcí andělé? A jsem zvědav, jestli dnes... On přichází na zem, ten velký anděl světla, který k nám přijde a který nás vyvede — velký Duch svatý, přicházející v moci, a On nás přivede k Pánu Ježíši Kristu. Vy se o tom možná nedovíte, ale On tady v jednom z těchto dnů bude. On ho... Bůh Ho uvede ve známost. On se nebude muset dávat poznat sám; Bůh Ho uvede ve známost. Bůh ty své vlastní potvrdí. To je to, co On řekl, když tady byl Ježíš, a oni Ho nepoznali, vidíte; On řekl: „Jestliže nedělám skutky mého Otce, tak mi nevěřte; ale jestli konám skutky svého Otce, a nemůžete mi věřit, tak věřte těm skutkům.“ Souhlasí to? Ó, není On nádherný? Ta kniha Zjevení...

275 A teď, vidíte, kde se církev nachází? Vidíte, jak jsou vyhnáni? Vidíte, jak sem církev přišla? To je ten věk, ke kterému přistoupíme, bude-li vůle Páně, zítra večer. No, je mi líto, že jsem vás držel tak dlouho, ale doufám, že se něco naučíte. A že si vezmete poznámky, aby když... mám tady ještě další, asi další tři nebo čtyři stránky, ale neměl jsem dost

času, abych se k tomu dostal, protože se už dělá pozdě. A bude už za sedmnáct minut... Ale my to vydáme každopádně jako knihu... a tak to budete mít.

²⁷⁶ No, kolik z vás Ho miluje z celého svého srdce? Kolik z vás mu z celého srdce věří? No, myslíte si, že bych tu stál jen tak, že nejsme nějaká organizace, že nejsme organizace a říkal bych tyhle věci? Rozumíte teď, bratři, proč jsem celý svůj život proti této věci bojoval; rozumíte? To byl Duch svatý. Já sám jsem tomu nemohl porozumět. Nevěděl jsem o tom, teprve před několika dny, rozumíte. Nevěděl jsem, co způsobovalo, že jsem tak jednal. Nevěděl jsem, proč jsem vždycky proti ženám, které žijí nesprávně, a těm věcem, pozdvihoval hlas. Nevěděl jsem to. Teď to vím, rozumíte.

Tedy, Pán ví, že ty věci jsou špatné. A tady jsou vytaženy přímo z historie, a Bible říká... Podívejte, Bible předpověděla, že se tyto věci budou dít. A my to víme, že ano? A pak vezmeme dějiny toho věku a vidíme, že se to stalo přesně tak, jak řekla Bible. Souhlasí to?

Dobře, potom, když se dostaneme tady k našemu věku církve... A co je předpověděno pro náš církevní věk, to se stane přesně tak, jak Bůh řekl, že se to stane. Věříte tomu? Ó, nechcete...

*Ó, chci Jež vidět, pohledět do Jeho tváře,
navěky zpívat o Jeho zachraňující milosti.
Na ulicích slávy pozvednout svůj hlas;
starosti jsou pryč, jsem konečně doma, abych se
navěky se radoval.*

*Ó, chci Jež vidět, pohledět...
(Kolik z vás si to přeje?)
navěky zpívat o Jeho zachraňující milosti.
Na ulicích slávy pozvednout svůj hlas;
starosti jsou pryč, jsem konečně doma, abych se
navěky radoval.*

A teď, když si budete podávat jedni s druhými ruce, s těmi před vámi, za vámi a kolem vás, se všemi metodisty, baptisty, presbyteriány, ať je to kdokoli:

*Když putuji touto zemí, a jdu za zpěvu;
ó, poukazují duším na Golgotu... (ne na církev, na*

*Golgotu) na ten karmínový pramen.
Mnohé střely probodly mou duši, zvnějšku
i zvnitřku,
ale můj Pán mě vede dál a k Němu já musím
přilnout.*

Postavme se teď:

*Ó, chci Jej vidět, pohledět do Jeho tváře,
navěky zpívat... (zvedněme naše ruce) o Jeho
zachraňující milosti.
Na ulicích slávy pozvednout svůj hlas;
starosti jsou pryč, jsem konečně doma, abych se
navěky radoval.*

Ó, jak Ho miluju! Jak Ho miluju! Nádherný, nádherný!

*Nádherný, nádherný, je můj Ježíš,
Rádce, Kníže pokoje, On je mocný Bůh.
Ó, spasil mě, chrání mě od všeho hříchu a hanby.
Můj Vykupitel je nádherný, sláva Jeho jménu.*

*Kdysi jsem byl ztracen, teď jsem nalezen,
svobodný od odsouzení.
Ježíš mi dal svobodu a úplné spasení.
Spasil mě a chrání mě od všeho hříchu a hanby.
Můj Vykupitel je nádherný, sláva Jeho...*

A teď všichni opravdu hlasitě:

*Nádherný, nádherný, je můj Ježíš,
Rádce, Kníže pokoje, On je mocný Bůh.
Ó, spasil mě, chrání mě od všeho hříchu a hanby.
Můj Vykupitel je nádherný, sláva Jeho jménu.*

Ó, jak nádherný!

*Ó, nádherný, nádherný, je můj Ježíš,
On je Rádce, Kníže pokoje, On je mocný Bůh.
Ó, spasil mě, chrání mě od všeho hříchu a hanby.*

Můj Vykupitel je nádherný, sláva Jeho jménu.

²⁷⁷ Řekněte společně: „Sláva Jeho jménu.“ Sláva Jeho jménu, mému Vykupiteli. Pamatujte, zítra večer v sedm hodin. A až do té chvíle, dokud se znovu nevrátíte, dělejte tohle:

*Vezmi jméno Ježíš s sebou,
dítě žalu a bolesti,
ono ti dá radost a útěchu,
vezmi ho, kamkoli jdeš.*

*Vzácné jméno, (vzácné jméno)
ó, jak sladké! (ó, jak sladké)
Naděje země a radost nebe;
vzácné jméno, (vzácné jméno) ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe.*

Když teď skloníme hlavy v modlitbě k poslední písni nebo poslední sloce:

*Před jménem Ježíš se skláníme,
padáme pokorně u Jeho nohou,
(Pane Bože, uzdrav tyto lidi, Pane) ...
budeme Ho korunovat,
když dokončíme naši pouť...*

